

การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษต่างกัน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา
ธันวาคม 2558

การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษต่างกัน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา
ธันวาคม 2558

อุษณีย์ นิ่มแดง. (2558). การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:

รองศาสตราจารย์ วรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร, รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรูญ และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญาณิสา บุรณะชัยทวี

การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีจุดประสงค์เพื่อหาลักษณะและเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวน 100 คน เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ IELTS ตั้งแต่ระดับที่ 4 – 8.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ Strategy Inventory of Language Learning Strategy (SILL) Version 7.0 ของ Rebecca Oxford (1990) ประมวลผลข้อมูลที่ได้โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และค่าเฉลี่ยมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยเฉลี่ยในระดับความถี่ปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.21 กลวิธีที่ใช้มากที่สุดได้แก่ กลวิธีอภิปรายตามด้วยกลวิธีทางสังคม กลวิธีปริชาน กลวิธีการทดแทน กลวิธีการจำ และกลวิธีทางอารมณ์ 2) ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ พบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยเฉลี่ยที่ 3.55 จัดอยู่ในระดับความถี่สูง ขณะที่นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยเฉลี่ยที่ 2.87 จัดอยู่ในระดับความถี่ปานกลาง กลวิธีที่นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้ในระดับความถี่สูง ได้แก่ กลวิธีทางสังคม กลวิธีอภิปราย กลวิธีการทดแทนและกลวิธีปริชาน ตามลำดับ ขณะที่นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแต่ละกลวิธีอยู่ในระดับความถี่ปานกลางทั้งหมด โดยใช้กลวิธีอภิปรายมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.20 แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงจะใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่สูงกว่าและใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 ประเภทอย่างหลากหลายและครอบคลุมกว่าผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

THE COMPARISON OF LANGUAGE LEARNING STRATEGIES USED BY MASTER
STUDENTS WITH DIFFERENT ENGLISH PROFICIENCY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Linguistics
At Srinakharinwirot University
December 2015

Usanee Nimdang. (2015). *The Comparison of Language Learning Strategies used by Master Students with Different English Proficiency*. Master's Project, M.Ed. (Educational Linguistics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University, Advisory Committee: Associate Professor Wannakarn Likitrattanaporn, Associate Professor Dr. Sukanya Ruengjaroon and Assistant Professor Yanisa Buranachaitawee

The purposes of this study were to investigate the language learning strategies (LLS) used by Master Degree students as well as to compare the LLS used by High and Low English proficiency students. The participants are master degree students from Asian Institute of Technology who have the IELTS score from 4 to 8.5. The samples are divided into two groups, the group of high English proficiency are selected from the students who have IELTS score from 7.0 – 8.5 (N = 40) and the group of low English proficiency are selected from the students who have IELTS score from 4.0 – 5.5 (N = 40). The strategy Inventory for Language Learning (SILL) developed by Rebecca Oxford in 1989 is used as a research instrument. Descriptive and inferential statistics are used to determine the rank of strategies chosen and the relationship between the LLS used by high and low English proficiency students. The findings of the study were as follows: (1) the average using LLS of master students with high and low English proficiency is 3.21 at medium level. Metacognitive strategies were used at the highest level; followed by social strategies, cognitive strategies, compensation strategies, memory strategies and affective strategies. (2) The students with high English proficiency reported using LLS on the average of 3.55. It was found that, the students with low English proficiency reported using LLS on the average of 2.87. The strategies used by high English proficiency students are social strategies, metacognitive strategies, compensation strategies, and cognitive strategies respectively. Nevertheless, low English proficiency students use 6 strategies at medium level each. The strategies reported use the most is metacognitive strategies on the average of 3.20. It can be stated that English proficiency is relevant to the use of LLS. The High English proficiency students reported using LLS more and verity than the students with low English proficiency students.

การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษต่างกัน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา
ธันวาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ดร.สุกัญญา เรืองจรรยา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ญาณิสา บุรณะชัยทวี กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่เสียสละเวลาและกรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้กำลังใจอย่างดียิ่งมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของคณาจารย์เป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ภาควิชาภาษาสาส์ตรศึกษาและบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ช่วยชี้แนะแนวทาง พร้อมสั่งสอนอบรมและช่วยเหลือตลอดระยะเวลาการศึกษาที่ผ่านมา

ขอกราบขอบพระคุณพี่ๆสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ที่ช่วยสนับสนุนและเข้าใจ พร้อมคอยให้กำลังใจและช่วยเหลือมาโดยตลอด

ขอขอบคุณพี่ๆเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ร่วมรุ่น การศึกษามหาบัณฑิต ภาษาสาส์ตรศึกษา ที่ฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ร่วมกันมาและเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยผ่านพ้นความยากลำบากต่าง ๆ มาได้

ท้ายสุดขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่วัฒนา นิ่มแดงและครอบครัวที่เฝ้ารอความสำเร็จของผู้วิจัย พร้อมทั้งคอยอยู่เคียงข้างและเป็นที่กำลังใจให้เสมอมา

อุษณีย์ นิ่มแดง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	4
ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา	5
ประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา.....	6
แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา	13
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
3 วิธีการดำเนินวิจัย	22
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	22
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	23
สถิติในการวิจัย	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	26
การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท	27
ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน	
เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท	
ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำ	39
5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	39
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	39
วิธีดำเนินการวิจัย	39
สรุปผลการวิจัย.....	40
อภิปรายผล	41
ข้อเสนอแนะ	42
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก	48
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	71

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ความหมายของระดับความถนัดในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	23
2 การแบ่งกลุ่มตัวอย่างผู้มีความสามารถทางภาษาสูงและต่ำ	26
3 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยรวมของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน.....	27
4 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถ ทางภาษาอังกฤษต่างกันใช้ในระดับความถนัดสูง.....	29
5 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถ ทางภาษาอังกฤษต่างกันใช้ในระดับความถนัดต่ำ	29
6 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มี ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ.....	31
7 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถ ทางภาษาอังกฤษสูงใช้ในระดับความถนัดสูง	33
8 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถ ทางภาษาอังกฤษสูงใช้ในระดับความถนัดต่ำ	35
9 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถ ทางภาษาอังกฤษต่ำใช้ในระดับความถนัดสูง	36
10 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถ ทางภาษาอังกฤษต่ำใช้ในระดับความถนัดต่ำ	37

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโท
ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน 28
- 2 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ของนักศึกษาระดับปริญญาโท
ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ..... 32
- 3 เปรียบเทียบจำนวนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท
ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ..... 33

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกและเป็นภาษาที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนไทยจำนวนมาก จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็วไร้พรมแดน แหล่งข้อมูลต่างๆ หนังสือ สื่อการเรียนการสอนส่วนใหญ่จัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ รวมถึงการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับสูง ส่งผลให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและใช้ในการประกอบอาชีพ ภาษาอังกฤษจึงถูกขนานนามว่าเป็น Global language หรือภาษาสากล จนทำให้ภาษาอังกฤษได้รับการบรรจุให้เป็นวิชาในหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาของไทย เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนและเข้าใจความแตกต่างของภาษา แนวคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่างๆทั้งในห้องเรียนและนอกชั้นเรียนได้ง่ายขึ้น

อย่างไรก็ตามแม้ว่ารัฐบาลจะบรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ผู้เรียนจำนวนมากยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือแม้แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้ และจากข้อมูลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษของสถาบัน Education First ประจำปี พ.ศ.2556 โดยการเก็บตัวอย่างผ่านแบบทดสอบออนไลน์จากกลุ่มประชากรวัยทำงานที่ใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 750,000 คนจากประชากร 60 ประเทศทั่วโลก พบว่า กลุ่มประชากรไทยมีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะความสามารถภาษาอังกฤษในเกณฑ์ต่ำ โดยผลคะแนนความรู้ความสามารถของไทย อยู่ในลำดับที่ 55 จากทั้งหมด 60 ประเทศ และเป็นอันดับที่ 12 จากกลุ่มประเทศในเอเชียทั้งหมด 13 ประเทศ จากผลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าคนไทยส่วนใหญ่แม้ว่าได้รับการศึกษาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาคบังคับพื้นฐานแล้วหลายปี แต่ทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษจัดอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

หนึ่งในปัจจัยที่เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความสามารถทางภาษาของผู้เรียน คือ วิธีการเรียนรู้หรือกลวิธีการเรียนรู้ภาษา (Oxford, 2003, p.1) เนื่องจากหลายงานวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของกลวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้และระดับความสามารถทางภาษาเป้าหมายของผู้เรียน ดังนั้นการเข้าใจถึงกลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และช่วยเพิ่มระดับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ (Oxford. 1994) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันเพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับผู้สนใจหรือผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่อย่างจำกัด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความจำเป็นของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและสามารถเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับความรู้ภาษา
2. เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนภาษาอังกฤษนำกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษาที่ ค.ศ. 2015 สำนักวิทยาการจัดการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ที่มีผลคะแนน IELTS ตั้งแต่ระดับที่ 4 – 8.5 ทั้งหมด 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม โดยอิงเกณฑ์ของสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย คือ ผู้ที่ได้คะแนน IELTS ต่ำกว่า 6 จัดเป็นผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำกว่าที่สถาบันกำหนดและจะต้องเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมและสอบภาษาอังกฤษใหม่ให้ผ่านเพื่อสำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้จัดกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนน IELTS ต่ำกว่า 6 ให้อยู่ในกลุ่มผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำและได้ตัดกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนน IELTS 6 – 6.5 ออกเนื่องจากต้องการเห็นความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ได้คะแนนสูงและต่ำอย่างชัดเจน โดยมีรายละเอียดการแบ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีผล IELTS ในช่วง 7 – 8.5 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง จำนวน 40 คนและนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีผล IELTS ในช่วง 4 – 5.5 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ จำนวน 40 คนเพื่อทำการเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ
2. เครื่องมือวัดกลวิธีในการเรียนรู้ภาษา ได้แก่ Strategy Inventory for Language Learning (SILL), version 7.0 โดย รีเบคก้า อ็อกซ์ฟอร์ด ปี ค.ศ. 1989

3. ผู้วิจัยนำข้อคำถามจากแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของอีออกซ์ฟอร์ด Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 มาสร้างแบบวัดออนไลน์โดยใช้แอปพลิเคชัน Google Form เพื่อเก็บข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของกลุ่มตัวอย่าง

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. กลวิธีการเรียนรู้ภาษา หมายถึง เทคนิคหรือพฤติกรรมที่ผู้เรียนใช้อย่างมีจุดประสงค์ เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายง่ายขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ที่สามารถใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้
3. แบบวัดกลวิธีในการเรียนรู้ภาษา หมายถึง Strategy Inventory for Language Learning (SILL), version 7.0 โดย รีเบคก้า อีออกซ์ฟอร์ด ปี ค.ศ. 1989 ที่ใช้เพื่อประเมินกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้ที่เรียนที่ใช้ภาษาเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยประเมินการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 กลวิธี คือ กลวิธีการจำ กลวิธีปริชาน กลวิธีการทดแทน กลวิธีอภิปริชาน กลวิธีทางสังคมและกลวิธีทางอารมณ์
4. นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูง หมายถึง นักศึกษาที่มีผลคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษ (IELTS) อยู่ในช่วงคะแนน 7 – 8.5
5. นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่มีผลคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษ (IELTS) อยู่ในช่วงคะแนน 4 – 5.5

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

2.1 กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.1.1 ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.1.2 ประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.2 แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.1 กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

โอมอลลีและคณะ (O'Malley et al. 1985) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมกระบวนการเรียนรู้และการจดจำภาษาที่สอง นอกจากนี้ อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาช่วยให้ผู้เรียนภาษาเกิดความกระตือรือร้น สามารถควบคุมกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้ การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอย่างเหมาะสมส่งผลให้ผู้เรียนภาษาที่มีความมั่นใจมากขึ้นและสามารถช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางภาษา จากความสำคัญคร่าว ๆ ของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่กล่าวไว้ข้างต้น ทำให้มีนักวิจัยสนใจและทำการศึกษาในเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายศึกษาลักษณะของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่อปัจจัยด้านต่าง ๆ เช่น การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จหรือผู้เรียนภาษาที่ดี การศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เป็นต้น ในบทนี้ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวม นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ไว้ดังนี้

2.1.1 ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

กลวิธีการเรียนรู้ภาษา คือ กลวิธีที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ นักวิจัยที่ศึกษาเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษาได้ให้คำนิยามไว้มากมาย ซึ่งในแต่ละนิยามที่ผู้เชี่ยวชาญให้ไว้มีลักษณะเฉพาะร่วมกันอยู่ นักวิจัยที่มีอิทธิพลในการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษาให้คำนิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้ ดังนี้

เวนเดน (Wenden. 1987) นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นพฤติกรรมหรือความคิดที่ผู้เรียนใช้ในการกระบวนการเรียนรู้ภาษาในทุกขั้นตอน ทุกแผนการและกิจวัตร เพื่อช่วยในกระบวนการ

รับรู้ การบันทึก การใช้ และการสืบค้นข้อมูลเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ เช่นเดียวกับ โอโมลลีและชาโมต์ (O'Malley; & Chamot. 1990) ที่ให้นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นทักษะปริชานที่สัมพันธ์กับกระบวนการภายในสมองหรือเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนใช้เพื่อช่วยให้เข้าใจ สามารถเรียนรู้ จดจำ และนำข้อมูลกลับมาใช้ใหม่ได้ ชาโมต์ (Chamot. 2004) กล่าวถึง กลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นความคิดที่เกิดขึ้นอย่างรู้ตัวและเป็นการกระทำที่ผู้เรียนใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน สอดคล้องกับ โคเฮน (Cohen. 2010) ให้นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้ว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็นความคิดภายในสมองที่เกิดขึ้นอย่างรู้ตัวหรือกึ่งรู้ตัวและเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนใช้ โดยมีจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในภาษาเป้าหมาย นักวิจัยกลุ่มนี้มีมุมมองเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่าเป็นทั้งพฤติกรรมและกระบวนการหรือความคิดที่เกิดขึ้นภายในสมอง

กลุ่มนักวิจัยที่มีมุมมองว่ากลวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่สามารถสังเกตได้ ได้แก่ รูบิน (Rubin. 1987) นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นการกระทำ การดำเนินการ แผนการและกิจกรรมใดๆที่ผู้เรียนใช้เพื่อเสริมการเรียนรู้ การจดจำ การค้นคืนและการใช้ข้อมูล สอดคล้องกับแนวคิดของ อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990) นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นพฤติกรรมหรือการกระทำเฉพาะที่ผู้เรียนใช้ เพื่อช่วยให้การเรียนง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถถ่ายทอดและควบคุมด้วยตนเองได้ เช่นเดียวกับ ริชาร์ดและแพลต (Richards; & Platt. 1992) ที่นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนตั้งใจนำมาใช้เพื่อช่วยในกระบวนการเรียนรู้ภาษา ทำให้มีความเข้าใจ สามารถเรียนรู้และจดจำข้อมูลใหม่ๆได้ดีขึ้น แตกต่างจาก เดวิด นูแนน (Nunan. 1991) ที่นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้ว่าเป็นกระบวนการภายในสมองที่ผู้เรียนภาษาใช้ในการเรียนรู้และใช้ภาษาเป้าหมาย

สเตอร์น (Stern. 1992) นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนภาษาตั้งใจนำมาใช้โดยรู้ตัวและเป็นแนวทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับ แมคอินไทร์ (MacIntyre. 1994) ที่นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นเทคนิคและเคล็ดลับที่ผู้เรียนใช้เพื่อให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญทางภาษาได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับ อิลลิส (Ellis. 1997) ที่นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นวิธีการหรือเทคนิคเฉพาะที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งมีลักษณะเป็นพฤติกรรม เช่น การจดจำศัพท์โดยการอ่านดังๆ หรือ เป็นกระบวนการภายในสมอง เช่น การหาความหมายของศัพท์ใหม่ โดยใช้การอนุมานจากความรู้ทางภาษาศาสตร์หรือบริบท บราวน์ (Brown. 2000) นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นการกระทำและเทคนิคที่ใช้แก้ปัญหาในกระบวนการรับรู้ข้อมูลและการผลิตข้อมูลภาษาที่สอง นักวิจัยกลุ่มที่กล่าวมาข้างต้นมีมุมมองเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นเทคนิคและเคล็ดลับที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษา

จากนิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักวิจัยแต่ละท่านได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย สามารถสรุปใจความสำคัญไว้ได้ว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษา คือ การกระทำ พฤติกรรม กระบวนการ แผนการและกิจกรรมใดๆที่ผู้เรียนใช้เพื่อเสริมกระบวนการรับรู้ การจดจำ การค้นคืนและการใช้ข้อมูลทางภาษา เพื่อทำให้การเรียนรู้ภาษาง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น และกลวิธีการ

เรียนรู้ภาษายังสามารถถ่ายทอดให้กันได้ ตัวผู้เรียนสามารถใช้และควบคุมได้ด้วยตนเอง เป็นทักษะปรีชาที่สัมพันธ์กับกระบวนการภายในสมอง ช่วยให้เข้าใจ สามารถเรียนรู้ จดจำ และนำข้อมูลทางภาษากลับมาใช้ใหม่ได้ เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนภาษานำมาใช้โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทำให้สามารถเรียนรู้และจดจำข้อมูลใหม่ๆ ได้ดีขึ้น และเป็นเทคนิคที่ผู้เรียนใช้ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญหรือชำนาญได้เร็วขึ้น ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังใช้แก้ปัญหาในกระบวนการรับรู้และผลิตข้อมูลทางภาษา เป็นกระบวนการหรือความคิดภายในสมองที่ผู้เรียนมีจุดประสงค์อย่างชัดเจนเพื่อใช้ในการพัฒนาความรู้และความเข้าใจภาษาเป้าหมาย

2.1.2 ประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

เนื่องจากการวิจัยเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษานั้นมีจุดเริ่มต้นมาจากการศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาดีหรือกลุ่มตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย ทำให้นักวิจัยเห็นความสำคัญของการแบ่งประเภทตามลักษณะของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา กลุ่มนักวิจัยที่เชี่ยวชาญและมีชื่อเสียงในแวดวงการศึกษาเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ได้แก่ ไนแมนและคณะ (Naiman et al. 1978) รูบิน (Rubin. 1981) โอโมลลีและชาโมต์ (O'Malley and Chamot. 1990) อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990) โคเฮน (Cohen. 1998) งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาตามที่นักวิจัยข้างต้นได้ให้ไว้ ดังต่อไปนี้

ไนแมนและคณะ (Naiman et al. 1978) ทำการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนชาวอังกฤษที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาจากกลุ่มนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจำนวน 34 คน ได้กลวิธีการเรียนรู้ทั้งหมด 12 ลักษณะ แบ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษาได้เป็น 5 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1. การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Active Task Approach)

- 1) การตอบสนองเชิงบวกหากมีโอกาสในการเรียนรู้หรือแสวงหาสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- 2) เพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน
- 3) การฝึกฝน

2. การตระหนักว่าภาษาเป็นระบบ (Realization of Language as a System)

- 1) วิเคราะห์ปัญหาทีละส่วน
- 2) เปรียบเทียบภาษาแม่และภาษาที่สอง
- 3) วิเคราะห์ภาษาเป้าหมายเพื่อหาข้อสรุป
- 4) ผลิตภาษาอย่างเป็นระบบ

3. การตระหนักว่าภาษามีไว้เพื่อสื่อสารและโต้ตอบ (Realization of Language as a Means of Communication and Interaction)

- 1) ให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้อง

2) แสวงหาสถานการณ์ที่ทำให้มีโอกาสในการสื่อสารกับผู้ใช้ภาษาเป้าหมาย

4. การบริหารจัดการอุปสงค์ด้านอารมณ์ความรู้สึก (Management of Affective Demands)

- 1) ศึกษาหาความหมายทางสังคมวัฒนธรรม
- 2) การจัดการ ควบคุมอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ภาษา

5. สังเกตการณ์กระบวนการใช้ภาษาที่สอง (Monitoring L2 Performance)

- 1) ทำการแก้ไขระบบภาษาที่สองโดยการหาข้อสรุปและถามเจ้าของภาษา

อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990) กล่าวว่ากลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ ไนเมนและคณะ ได้แบ่งลักษณะไว้เป็นการจัดประเภทขั้นพื้นฐาน ลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาบางส่วนจำแนกไว้แบบกว้างๆยังไม่ครอบคลุมและยังขาดทฤษฎีรองรับ ซึ่งถือว่าเป็นการจัดประเภทที่ยังไม่สมบูรณ์เพียงพอ

รูบิน (Rubin. 1981) แบ่งลักษณะของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กลวิธีการเรียนรู้ที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยตรงและกลวิธีการเรียนรู้ที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม กลวิธีการเรียนรู้ที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยตรงประกอบด้วยกลวิธีย่อย 6 กลวิธี กลวิธีการเรียนรู้ที่เสริมกระบวนการเรียนรู้โดยอ้อมประกอบด้วยกลวิธีย่อย 2 กลวิธี โดย รูบิน มีพื้นฐานการแบ่งลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษามาจากทฤษฎีจิตวิทยา ได้แก่ การจัดการความคลุมเครือ (Tolerance for Ambiguity) และ ความเข้าใจผู้อื่น (Empathy Among Others) มีรายละเอียดดังนี้

1. กลวิธีการเรียนรู้ที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยตรง (Direct strategies)

- 1) การขอความกระจ่างและการตรวจสอบความถูกต้อง ได้แก่ การถามเพื่อขอคำอธิบายหรือขอการยกตัวอย่างประกอบ
- 2) การเฝ้าสังเกต ได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของตนเองและของผู้อื่น ทั้งเรื่องการออกเสียง การสะกดคำ ไวยากรณ์
- 3) การจำ ได้แก่ การจดบันทึก
- 4) การเดาและการอนุมาน ได้แก่ การคาดเดาจากบริบท ประโยคหรือคำสำคัญ
- 5) การใช้เหตุผล ได้แก่ การอ้างอิงหลักไวยากรณ์เพื่อให้ได้ข้อสรุป การจัดกลุ่มคำศัพท์ที่มีความหมายคล้ายกัน
- 6) การฝึกฝน ได้แก่ การทดลองใช้ศัพท์ใหม่ที่ได้เรียนในบริบทต่างๆ การฝึกพูดหน้ากระจก

2. กลวิธีการเรียนรู้ที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม (Indirect strategies)

- 1) การหาโอกาสฝึกฝน ได้แก่ การฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมายกับเพื่อนร่วมชั้นกับผู้สอนหรือเจ้าของภาษา

2) ใช้เทคนิคพิเศษในการผลิตภาษา ได้แก่ การพูดอ้อม การถอดความเพื่อให้ได้ข้อมูล การพูดซ้ำ การพูดสรุปความเข้าใจของตน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

โอมอลลีและชาโมต์ (O'Malley and Chamot. 1990) จัดประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ กลวิธีอภิปราย กลวิธีปริชาน กลวิธีอารมณ์และสังคม ดังนี้

1. กลวิธีอภิปราย คือ กระบวนการที่เป็นเสมือนกระบวนการที่ใช้ควบคุมความคิดภายในสมองและกระบวนการเรียนรู้ โดยการวางแผนล่วงหน้า ตรวจสอบและการประเมินผล มีรายละเอียดดังนี้

1) ความใส่ใจเลือกสรร (Selective attention) การให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับภาระเรียนรู้หรืองานที่ได้รับมอบหมาย เช่น การตั้งใจฟังคำหรือสำนวนหลัก

2) การวางแผน (Planning) การวางแผน การจัดการวาทกรรมการเขียนและวาทกรรมการพูด

3) การตรวจสอบ (Monitoring) การทบทวนตรวจสอบภาระงาน การทำความเข้าใจข้อมูลที่ควรจำหรือกระบวนการผลิตภาษา

4) การประเมิน (Evaluation) การประเมินความรู้ความเข้าใจหรือการผลิตภาษาหลังเสร็จสิ้นภาระงานทางภาษา

2. กลวิธีปริชาน คือ ขั้นตอนหรือกระบวนการที่ใช้เพื่อจัดการข้อมูลทางภาษาโดยการวิเคราะห์ การแปลงและการสังเคราะห์ข้อมูลทางภาษาดังนี้

1) การฝึกซ้อม (Rehearsal) การอ่านซ้ำๆ เพื่อให้จำได้

2) การจัดข้อมูลให้เป็นระบบ (Organization) การจัดกลุ่มคำตามความหมายหรือจัดกลุ่มคำตามหน้าที่ทางไวยากรณ์

3) การอนุมาน (Inferencing) การเดาความหมายศัพท์ใหม่โดยการใช้ข้อมูลจากบริบทข้างเคียง

4) การสรุป (Summarizing) การประติดประต่อสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับเพื่อให้ได้ข้อสรุปและสามารถจดจำข้อมูลทางภาษาได้

5) นิรนัย (Deducing) การใช้กฎเกณฑ์เพื่อความเข้าใจภาษา

6) จินตภาพ (Imagery) การใช้มโนทัศน์หรือภาพที่เห็นเพื่อให้เข้าใจและจดจำข้อมูลทางภาษา

7) การถ่ายโอน (Transfer) ใช้ข้อมูลทางภาษาที่มีอยู่แล้วในการทำความเข้าใจข้อมูลทางภาษาใหม่โดย

8) ความเชื่อมโยง (Elaboration) การสร้างความเชื่อมโยงผสมผสานข้อมูลใหม่และข้อมูลเก่าที่มีอยู่เข้าด้วยกัน

3. กลวิธีทางสังคมและอารมณ์ คือ กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการตนเองเมื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่นหรือเจ้าของภาษา รวมถึงการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง ดังนี้

1) ความร่วมมือ (Cooperation) การขอความร่วมมือกับเพื่อนในการแก้ปัญหา การระดมความคิด การทบทวนสิ่งที่ได้บันทึก การตอบสนองต่อกิจกรรมการเรียนรู้

2) การถามเพื่อความกระจ่าง (Questioning for Clarification) การถามเพื่อขอคำอธิบายหรือการยกตัวอย่างเพิ่มเติมจากผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้นเพื่อความชัดเจนและความกระจ่างของข้อมูล

3) การพูดกับตัวเอง (Self-Talk) การให้กำลังใจตนเอง กระตุ้นเตือนตนเองเพื่อลดความกลัวหรือความประหม่าในการใช้ภาษา

การจัดประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของโอมอลลีและชาโมต์ แสดงให้เห็นว่ากลวิธีอภิปรายเป็นกลวิธีที่ควบคุมกระบวนการปรัษาหรือกระบวนการภายในสมองและใช้เพื่อกำกับการเรียนรู้ภาษา โดยใช้การวางแผนการเรียนรู้ล่วงหน้า การตรวจสอบตนเองขณะรับรู้หรือใช้ข้อมูลทางภาษา การประเมินตนเองภายหลังเรียน ส่วนกลวิธีปรัษาเป็นขั้นตอนหรือกระบวนการในการคิดวิเคราะห์ การถ่ายโอนและการสังเคราะห์ข้อมูลทางภาษา (Rubin. 1987) เป็นกระบวนการและพฤติกรรมที่ผู้เรียนนำมาใช้อย่างเจาะจงกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและจัดการภาระงานทางภาษาที่สอง (Richards et al. 2002) อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชี่ยวชาญในภาษาเป้าหมายได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (Li. 2002) กลวิธีทางสังคมและอารมณ์เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันหรือระหว่างผู้เรียนกับเจ้าของภาษาที่สองและการจัดการควบคุมอารมณ์ที่เกิดขึ้นของผู้เรียนจากการเรียนรู้ภาษาที่สอง

อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990) แบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่ กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) และกลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) กลวิธีทางตรงประกอบด้วยวิธีย่อยๆ ได้แก่ กลวิธีการจำ กลวิธีปรัษาและกลวิธีการทดแทน กลวิธีทางอ้อมประกอบด้วยกลวิธีย่อย ได้แก่ กลวิธีอภิปราย กลวิธีอารมณ์และกลวิธีสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) คือ กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลทางภาษาเป้าหมาย

1) กลวิธีการจำ (Memory Strategies) คือ กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกลไกภายในสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำข้อมูลใหม่ๆ และนำข้อมูลทางภาษาออกมาใช้ได้เมื่อต้องการ ประกอบด้วยกลวิธีย่อย 4 กลวิธี ดังนี้

1.1) สร้างการเชื่อมโยงภายในสมอง (Creating Mental Linkages) เช่น การจัดกลุ่มคำตามหน้าที่ทางไวยากรณ์

1.2) ใช้ภาพและเสียง (Applying Images and Sounds) เช่น การใช้ฉลโมภาพ คำสำคัญหรือเสียงเพื่อเสริมความจำ

1.3) การทบทวน (Reviewing Well) เช่น การเรียนรู้กลุ่มคำศัพท์ใหม่โดยการฝึกบ่อยครั้งจนจำได้

1.4) การใช้ท่าทางหรือการกระทำ (Employing Action) เช่น ใช้ท่าทางประกอบเพื่ออธิบายสิ่งที่ได้ยิน

2) กลวิธีปริชาน (Cognitive Strategies) คือ ทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของภาษาเป้าหมายในลักษณะต่างๆ ได้ดีขึ้น

2.1) การฝึกฝน (Practicing) เช่น การทำซ้ำๆ การฝึกเขียนหรือพูดอย่างมีรูปแบบ การจำและการใช้กฎทางภาษา การเชื่อมคำหรือวลีให้เป็นประโยค การฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ

2.2) การรับส่งข้อมูล (Receiving and Sending) เช่น การอ่านจับใจความอย่างรวดเร็ว การใช้พจนานุกรมหรือหนังสือไวยากรณ์เพื่อประกอบความเข้าใจ

2.3) วิเคราะห์และใช้เหตุผล (Analyzing and Reasoning) เช่น การใช้ความรู้พื้นฐานในการให้ข้อสรุป การแปล การวิเคราะห์ท่าทางการแสดงออก คำพูด ข้อความ วิเคราะห์และเปรียบเทียบระหว่างภาษา การถ่ายโอนข้อมูลโดยใช้ความรู้ที่มีอยู่เพื่อทำความเข้าใจภาษาเป้าหมาย

2.4) สร้างโครงสร้างหรือรูปแบบการรับและส่งข้อมูลขึ้นมาใหม่ (Creating Structure for Input and Output) เช่น การจดบันทึกย่อ การสรุปความ การทำเครื่องหมายเน้นข้อความ

3) กลวิธีการทดแทน (Compensation Strategies) คือ พฤติกรรมที่ผู้เรียนใช้เพื่อชดเชยหรือทดแทนเมื่อเกิดข้อจำกัดทางภาษาเป้าหมาย

3.1) การคาดเดาอย่างมีหลักการ (Guessing intelligently) เช่น ใช้ข้อมูลทางภาษาศาสตร์หรือข้อมูลอื่นประกอบการคาดเดาเพื่อหาความหมายทางภาษา

3.2) การข้ามข้อจำกัดในการพูดและการเขียน (Overcoming Limitation in Speaking and Writing) เช่น การขอคำชี้แจงให้กระจ่าง การใช้ภาษาแม่แทนศัพท์ในภาษาเป้าหมาย การใช้ลักษณะท่าทางประกอบ การเลี่ยงการสื่อสารบางส่วนหรือทั้งหมด การเลือกหัวข้อสนทนา การพูดโดยอ้อมหรือใช้คำพ้อง

2. กลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) คือ กลวิธีที่ช่วยเสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายโดยอ้อม ผ่านกระบวนการตั้งเป้าหมายในการเรียน การวางแผน การประเมินตนเอง การหาโอกาสในการใช้ภาษา การควบคุมอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย การให้ความร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลวิธีดังนี้

1) กลวิธีอภิปริชาน (Metacognitive Strategies) คือ พฤติกรรมที่ใช้ในการจัดการวางแผน ประเมินผลการเรียนรู้ภาษา แบ่งเป็น 3 กลวิธีย่อย ดังนี้

1.1) การตั้งใจเรียนรู้ (Centering Your Learning) เช่น การทบทวน การเอาใจใส่งานที่ได้รับมอบหมาย การให้ความสนใจ การตั้งใจฟังก่อนพูด

1.2) การวางแผนจัดการการเรียนรู้ (Arranging and Planning Your Learning) เช่น การหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา การวางแผน จัดตารางการเรียน การตั้งเป้าหมาย การวางแผนล่วงหน้า การหาโอกาสในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้

1.3) การประเมินการเรียนรู้ (Evaluating Your Learning) เช่น การตรวจสอบและประเมินตนเองเพื่อหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก

2) กลวิธีทางอารมณ์ (Affective Strategies) คือ เทคนิคในการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกแรงจูงใจของผู้เรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย แบ่งเป็นกลวิธีย่อย 3 กลวิธี ดังนี้

2.1) การลดความวิตกกังวล (Lowering Your Anxiety) เช่น การหายใจลึกๆ เพื่อผ่อนคลาย การทำสมาธิ การฟังเพลง การหัวเราะ

2.2) ให้กำลังใจตัวเอง (Encouraging Yourself) เช่น คิดบวก การให้ของขวัญตัวเอง ชมเชยตัวเอง

2.3) การตรวจสอบจิตใจและอารมณ์ของตนเอง (Taking Your Emotional Temperature) เช่น การตระหนักถึงอารมณ์ ทศนคติ ความรู้สึกของตนเองและควบคุมความรู้สึกหรือทัศนคติด้านลบ การจดบันทึก เขียนไดอารี่ถึงอารมณ์ความรู้สึกในการเรียนภาษา การพูดคุยระบายความรู้สึกกับคนอื่น

3) กลวิธีทางสังคม (Social Strategies) คือ การกระทำที่ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีขึ้นกับคนอื่นในกระบวนการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย

3.1) การถามคำถาม (Asking Questions) เช่น การถามเพื่อขอคำตอบเพื่อยืนยันความถูกต้อง

3.2) ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Cooperating with Others) เช่น ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ปฏิสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญภาษาหรือเจ้าของภาษาเป้าหมาย

3.3) เข้าใจผู้อื่น (Empathizing with Others) เช่น การทำความเข้าใจและตระหนักถึงวัฒนธรรม แนวคิด ความรู้สึกของเจ้าของภาษาเป้าหมาย

กลวิธีการเรียนรู้โดยตรงตามแนวคิดของอ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) มีลักษณะเหมือนกับกลวิธีปริชานของโอมอลลีและชาโมต์เนื่องจากเป็นกลวิธีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษาเป้าหมายและใช้กระบวนการภายในสมองเช่นเดียวกัน ส่วนกลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อมมีลักษณะเหมือนกับกลวิธีอภิปริชาน กลวิธีทางอารมณ์และกลวิธีทางสังคมของโอมอลลีและชาโมต์ เนื่องจากเป็นกลวิธีที่ช่วยเสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม เช่น มีการตั้งจุดมุ่งหมาย การวางแผน การประเมินการเรียนรู้ภาษา การหาโอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมาย การควบคุมอารมณ์ความรู้สึก ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น นอกจากนี้อ็อกซ์ฟอร์ดได้เพิ่มรายละเอียดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาขึ้นมาอีกได้แก่ กลวิธีจำ คือ กลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและกลวิธีการทดแทน คือ กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการชดเชยข้อมูลทางภาษาขาดหรือมีไม่เพียงพอในกระบวนการผลิตภาษา

ประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของอ็อกซ์ฟอร์ดเป็นลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ครอบคลุม ละเอียดเป็นระบบและเข้าใจได้ง่าย และได้จัดประเภทไว้เป็นขั้นตอนและครอบคลุมถึง

แนวคิดเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ที่โอมอลลีและซาโมต์ได้จัดประเภทไว้ อีกทั้งอ็อกซ์ฟอร์ดยังแบ่งลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้อย่างครอบคลุมถึง 6 ประเภท โดยแบ่งกลวิธีออกเป็น กลวิธีทางตรง คือ กลวิธีที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยตรง และกลวิธีโดยอ้อมที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม อย่างไรก็ตาม การจัดประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของ อ็อกซ์ฟอร์ด แตกต่างประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของโอมอลลีและซาโมต์ เนื่องจากโอมอลลีและซาโมต์อธิบายถึงกลวิธีอภิปรายว่าเป็นกลวิธีที่ใช้ควบคุมกลวิธีอื่นๆ แต่อ็อกซ์ฟอร์ดไม่ได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนถึงความสัมพันธ์ของกลวิธีอภิปรายในการควบคุมกลวิธีการเรียนรู้อื่น นอกจากนี้ อ็อกซ์ฟอร์ด ได้จัดประเภทกลวิธีการทดแทนและกลวิธีการจำให้อยู่ในหมวดกลวิธีการเรียนรู้โดยตรง แตกต่างจากแนวคิดของนักวิจัยท่านอื่นที่จัดกลวิธีการทดแทนและกลวิธีการจำอยู่ในกลวิธีปริชาน

จากการศึกษาการจัดประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ได้กล่าวมาข้างต้น โอมอลลี ซาโมต์ และอ็อกซ์ฟอร์ด จัดประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยมีลักษณะของกลวิธีอภิปรายที่เหมือนกัน ประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของอ็อกซ์ฟอร์ดให้ความสำคัญกับกลวิธีการทางอารมณ์และกลวิธีทางสังคม จึงแยกกลวิธีดังกล่าวออกมาเป็นกลวิธีการเรียนรู้หลักแตกต่างจากแนวคิดของโอมอลลีและซาโมต์ ที่ให้ความสำคัญกับกลวิธีอภิปราย โดยอธิบายว่ากลวิธีอภิปรายเป็นกลวิธีหลักที่ใช้ควบคุมกลวิธีการเรียนรู้อื่น เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายทางภาษาที่ได้ตั้งไว้ จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาแสดงให้เห็นว่า การจัดประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของ อ็อกซ์ฟอร์ด แบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้อย่างชัดเจนและครอบคลุม ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของ อ็อกซ์ฟอร์ด เพื่อให้สามารถแบ่งลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาได้อย่างชัดเจนเหมาะสม

2.2 แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา Strategy Inventory for Language Learning (SILL)

อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1989) พัฒนาแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา Strategy Inventory for Language Learning (SILL) เป็นเครื่องมือซึ่งเป็นแบบวัดประเมินค่าที่ใช้วัดระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน โดยแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ Strategy Inventory for Language Learning Version 5.1 และแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นต่างประเทศหรือภาษาที่สอง Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นต่างประเทศหรือภาษาที่สอง Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยรายละเอียดของแบบวัดแบ่งเป็น 4 ส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นคำชี้แจงจุดประสงค์ของแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาและแบบสอบประวัติส่วนตัวของผู้ตอบ เช่น อายุ เพศ ภาษาแม่ ทักษะในการเรียนภาษา

ส่วนที่ 2 ลักษณะคำถามปลายปิด มีคำอธิบายการตอบแบบวัด โดยเป็นคำตอบประเมินค่า 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 ใช้บ่อย (Always or almost always true of me)

ระดับ 4 ใช้ค่อนข้างบ่อย (Generally true of me)

ระดับ 3 ใช้บ้าง (Somewhat true of me)

ระดับ 2 ไม่ค่อยใช้ (Generally not true of me)

ระดับ 1 ไม่เคยใช้เลย (Never or almost Never true of me)

ส่วนที่ 3 เป็นตัวแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาประกอบไปด้วย 5 ส่วน ได้แก่ Part A จากข้อที่ 1 – 9 จำนวน 9 ข้อ ใช้วัดกลวิธีการจำ Part B จากข้อที่ 10 – 23 จำนวน 14 ข้อ วัดกลวิธีปริชาน Part C ข้อที่ 24 – 29 จำนวน 6 ข้อ วัดกลวิธีการทดแทน Part D ข้อที่ 30 – 38 จำนวน 9 ข้อ วัดกลวิธีอภิปริชาน Part E ข้อที่ 39 – 44 จำนวน 6 ข้อ วัดกลวิธีทางอารมณ์ และ Part F ข้อที่ 45 – 50 จำนวน 6 ข้อ วัดกลวิธีการสังคม โดยให้ผู้ตอบแบบวัดเลือกระดับความถี่การใช้กลวิธีการเรียนรู้ให้ตรงกับตนเองมากที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบรวมคะแนนเพื่อหาค่าความถี่การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแต่ละกลวิธี โดยนำคะแนนที่ได้มาเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มกลวิธี การแปลความหมายตามระดับความถี่มีดังนี้

ช่วงความถี่	ความหมาย	ระดับความถี่
4.5 – 5.0	ใช้บ่อย (Always or Almost Used)	สูง
3.5 – 4.4	ใช้ค่อนข้างบ่อย (Generally Used)	สูง
2.5 – 3.4	ใช้บ้าง (Somewhat Used)	ปานกลาง
1.5 – 2.4	ไม่ค่อยใช้ (Generally Not Used)	ต่ำ
1.0 – 1.4	ไม่เคยใช้เลย (Never or Almost Never Used)	ต่ำ

แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นต่างประเทศหรือภาษาที่สอง Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 ของอีออกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1989) เป็นแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้วัดกลวิธีที่เป็นกระบวนการภายในสมองและผ่านการตรวจสอบเรื่องความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นมาแล้วโดยมีค่าความเที่ยงตรงที่ 0.99 และความเชื่อมั่นที่ 0.86 (Oxford; & Judith. 1995) นอกจากนี้ยังเป็นแบบวัดที่ใช้งานง่ายและถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในงานวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษามากกว่า 10,000 งานวิจัย (Oxford. 1996)

2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

พเซาทู จอยซีและกาฟริลิดู (Psaltou-Joycey; & Gavriilidou. 2008) ศึกษาเรื่องการเรียนรู้การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายให้ความเห็นว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เช่น วัฒนธรรม อายุ เพศ อารมณ์ จุดมุ่งหมายทางภาษา แรงจูงใจ ลักษณะการเรียนรู้ ทักษะคิด เป้าหมายทางการงาน เชื้อชาติ วิธีการสอนภาษา ภาษาปัจจุบันที่เรียนอยู่ ระยะเวลาและความตระหนักรู้ โดยอ้างอิงจากผลงานวิจัยได้ที่ทำการศึกษามาตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมและเชื้อชาติ

วัฒนธรรมของผู้เรียนภาษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อความเชื่อ การรับรู้และการตระหนักถึงคุณค่าของการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ความเหมือนและต่างทางวัฒนธรรมส่งผลต่อแนวทางที่ผู้เรียนใช้ในการจัดการ การเรียนรู้ภาษา นอกจากนี้วัฒนธรรมยังส่งผลต่อลักษณะหรือประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนภาษานำมาใช้ (Psaltou-Joycey. 2008) งานวิจัยของ แกรนเจอร์ (Grainger. 1997) ศึกษาผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่สองจากกลุ่มตัวอย่างหลายเชื้อชาติ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิหลังแถบยุโรปใช้กลวิธีทางสังคมและกลวิธีการทดแทนมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิหลังแถบเอเชียใช้กลวิธีการทดแทนและการจำและชอบการอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีภูมิหลังแถบยุโรป

2. เพศ

ผลงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยด้านเพศของผู้เรียนภาษากับกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนเลือกใช้ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาเพศหญิง ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามากกว่าผู้เรียนภาษาเพศชาย และยังพบว่าผู้เรียนภาษาเพศหญิงส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการทดแทนและกลวิธีทางอารมณ์บ่อยครั้งกว่าเพศชาย อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาปัจจัยด้านเพศพบว่าเพศไม่ส่งผลต่อระดับความเชี่ยวชาญหรือผลสัมฤทธิ์ทางภาษา (Lee. 2003)

3. แรงจูงใจ

การ์ดเนอร์ (Gardner. 1985) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษา และจากหลากหลายงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษา (Kantaridou.2004) ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาสูง ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาน้อยกว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาต่ำ (Lan; & Oxford. 2003) และผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาในระดับสูงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางภาษา (Ehrman; & Oxford. 1995)

4. ระดับความเชี่ยวชาญภาษา

กริฟฟิธ (Griffiths. 2003) ให้ความเห็นว่าระดับความเชี่ยวชาญภาษาของผู้เรียนส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา โดยผู้เรียนที่มีระดับความเชี่ยวชาญภาษาสูงมักใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาน้อยและดีกว่าผู้เรียนที่มีระดับความเชี่ยวชาญภาษาต่ำกว่า นอกจากนี้ พีค็อก (Peacock. 2001) ให้ความเห็นว่าระดับความเชี่ยวชาญภาษาของผู้เรียนสัมพันธ์กับประเภทของ

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนใช้ ผู้เรียนที่มีระดับความเชี่ยวชาญภาษาสูงนิยมใช้กลวิธีอภิปรายและกลวิธีปริชาน

5. อายุ

จากงานวิจัยของ พีค็อกและโฮ (Peacock; & Ho. 2003) ที่ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้เรียนภาษาต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา พบว่าอายุของผู้เรียนภาษาส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา โดยผู้เรียนภาษาที่มีอายุมากกว่าส่วนใหญ่มักถึงการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามากกว่าผู้เรียนภาษาที่มีอายุน้อยกว่า ผู้เรียนภาษาที่มีอายุมากกว่าใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอย่างสม่ำเสมอและสามารถจัดการเรียนรู้ภาษาได้ดีกว่าผู้เรียนภาษาที่มีอายุน้อยกว่า

6. สไตล์การเรียนรู้

สไตล์การเรียนรู้ หมายถึง แนวทางหรือวิธีการที่ผู้เรียนภาษาใช้แตกต่างกันไป เพื่อจัดการการเรียนรู้ภาษาและใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนรู้ภาษา (Cohen. 2003) งานวิจัยที่ศึกษาเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับสไตล์หรือลักษณะการเรียนรู้ภาษา พบว่าสไตล์หรือลักษณะการเรียนรู้ภาษาส่งผลต่อกระบวนการการเรียนรู้ภาษาและมีประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษา ตัวอย่างเช่น ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประสาทสัมผัส เช่น ผู้เรียนที่ถนัดใช้การหูในการฟัง ผู้เรียนที่ถนัดใช้ตาในการมองและการจดจำภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีเรื่อง บุคลิกภาพ ความรู้ความเข้าใจของตัวผู้เรียนภาษาเอง (Cohen; & Dornyei. 2002)

7. สาขาวิชา

งานวิจัยที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาและปัจจัยด้านสาขาวิชาและอาชีพของผู้เรียนภาษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาที่มีสาขาวิชาเรียนที่ต่างกันมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ต่างกันด้วย เช่น ผู้เรียนที่มีสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ มีลักษณะการเรียนรู้ภาษาที่เน้นการสื่อสารและใช้กลวิธีทางสังคมมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์หรือด้านเทคนิคที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เน้นด้านตรรกะและใช้กลวิธีอภิปรายมากกว่า (Peacock; & Ho. 2003)

8. ความเชื่อมั่น

นักวิจัยหลายท่านให้ความสนใจศึกษา ในเรื่องความเชื่อมั่นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทำให้ผู้เรียนภาษา เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น แยก (Yang. 1996) ทำการศึกษาปัจจัยด้านความเชื่อมั่นของตัวผู้เรียนต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นของผู้เรียนส่งผลต่อความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่มีความเชื่อมั่นสูงส่วนใหญ่เลือกใช้กลวิธีปริชานและกลวิธีอภิปราย (Purdie; & Oliver. 1999)

9. ประเภทของงานที่ได้รับมอบหมาย

จากการศึกษาถึงปัจจัยด้านประเภทของงานที่ได้รับมอบหมายต่อกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้พบว่า หากงานที่ได้รับมอบหมายเป็นงานในเรื่องคำศัพท์ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเลือกใช้กลวิธีการจำ หากงานที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียนภาษาเป็นงานที่มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ผู้เรียนจะต้องปฏิสัมพันธ์และสื่อสารกับผู้ที่ใช้ภาษาเป้าหมาย ทำให้กลวิธีทางสังคม กลวิธีการทดแทนและกลวิธีทางอารมณ์มีประโยชน์ในการเรียนการสอนทักษะดังกล่าว (Chamot. 2004)

10. วิธีการสอนภาษา

อ็อกซ์ฟอร์ดและนีย์คอส (Oxford; &Nyikos. 1989) กล่าวว่า วิธีการสอนภาษาส่งผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน จากงานวิจัยพบว่า วิธีการสอนเชิงวิเคราะห์ส่งผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษา เช่นเดียวกับงานวิจัยของ อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1989) ที่พบว่า ผู้สอนที่ใช้วิธีการสอนภาษาแบบเน้นการสื่อสาร ส่งผลให้ผู้เรียนภาษาใช้กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมากขึ้น

11. ภาษาปัจจุบันที่เรียนอยู่

งานวิจัยของโพลิตเซอร์ (Politzer. 1983) พบว่าผู้เรียนภาษาสเปนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาน้อยกว่าผู้เรียนภาษาเยอรมันและฝรั่งเศส ซึ่งได้ให้เหตุผลว่าผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพในการเรียนภาษาสูงเช่น ผู้เรียนภาษาเยอรมันและฝรั่งเศส ส่วนใหญ่ใช้เลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามากกว่าผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

พัชรีพรรณ ม. รัตนพล (2541) ศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 128 คนแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคะแนนระดับสูง 65 คน กลุ่มคะแนนระดับกลาง 41 คน และกลุ่มคะแนนระดับต่ำ 22 คนเครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบประเมินลักษณะการเรียนรู้ภาษา (SOS-L) และแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา Strategy Inventory For Language Learning ของ อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990) ผลการวิจัยพบว่าลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมเป็นผู้ที่ชอบการเรียนรู้ไปตามลำดับขั้นตอน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 70 และใช้กลวิธีอภิปัญญาบ่อยถึงบ่อยมาก กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนระดับสูงและต่ำนั้น มีลักษณะเปิดตัวชอบสังคม คิดเป็นจำนวนร้อยละ 52 และ 50 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มที่มีคะแนนระดับปานกลางมีลักษณะเปิดตัวชอบสังคมร้อยละ 44 นักเรียนที่มีคะแนนระดับสูงและระดับปานกลางเป็นผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้โดยใช้ตาหรือใช้การดู ร้อยละ 48 และ 44 ตามลำดับและชอบการคาดเดากฎเกณฑ์และความหมายร้อยละ 39 และ 54 ตามลำดับ ในขณะที่นักเรียนที่มีคะแนนระดับต่ำนัดใช้หูหรือการฟังร้อยละ 50 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม นำกลวิธีอภิปรายมาใช้บ่อยถึงบ่อยมาก สำหรับการใช้กลวิธีปริชานและกลวิธีการทดแทนพบว่ากลุ่ม

นักเรียนที่มีคะแนนระดับสูงและกลางนำกลวิธีดังกล่าวมาใช้บ่อยถึงบ่อยมาก ในขณะที่นักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำนำมาใช้น้อยหรือไม่ได้ใช้เลย

นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์หลักสูตรภาษาอังกฤษ จำนวน 39 คนแบ่งเป็นเอกจุลชีววิทยา 20 คนและเอกชีววิทยา 19 คนให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบ Quick Placement Test Version II by Oxford University แบ่งกลุ่มตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษสูง 9 คนและกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษต่ำ 30 คน จากนั้นศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยให้ทำแบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษา Strategy Inventory for Language Learning version 7.0 ของ อ็อกซ์ฟอร์ดและสัมภาษณ์รายบุคคลเพื่อหาข้อมูลเชิงลึกในเรื่องการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดลใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 ประเภท พฤติกรรมที่ใช้มากที่สุดได้แก่ พฤติกรรมทดแทน โดยกลุ่มตัวอย่างจะใช้พฤติกรรมการทดแทนเมื่อมีข้อจำกัดทางภาษาหรือเจอกับปัญหาทางด้านภาษา ยกตัวอย่างเช่น การเดาความหมายโดยใช้หลักทางภาษาศาสตร์ ผลการเปรียบเทียบด้านระดับคะแนนภาษาอังกฤษต่อการเลือกใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิต ไม่พบความแตกต่างระหว่างปัจจัยดังกล่าวกับการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอย่างมีนัยยะสำคัญ

นริสา ธีรบุญคุณ (2548) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษาที่ พ.ศ. 2547 จำนวนทั้งสิ้น 57 คน จุดประสงค์ในการวิจัยเพื่อหาลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษา เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของอ็อกซ์ฟอร์ด Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศใช้กลวิธีอภิปริขานมากที่สุด ตามมาด้วยพฤติกรรมการทดแทน พฤติกรรมทางสังคม พฤติกรรมปริชาน พฤติกรรมทางอารมณ์และพฤติกรรมการจำตามลำดับ พฤติกรรมที่มีการใช้ปานกลาง ได้แก่ พฤติกรรมทางอารมณ์และพฤติกรรมการจำ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่ดีที่ใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอย่างหลากหลายและสม่ำเสมอ

นุสรรา มัตซูกิ (2551) ศึกษาพฤติกรรมการจำ กลวิธีปัญญาและพฤติกรรมการทดแทน ในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 3 คน และผู้เรียนชาวต่างชาติที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ 3 คน รวมเป็น 6 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบวัดวัดความสามารถทักษะฟัง พูด และ แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของอ็อกซ์ฟอร์ด Strategy Inventory for Language Learning Version 5.1 ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใช้พฤติกรรมการจำ กลวิธีปัญญาและพฤติกรรมการทดแทนมีความถี่ที่ 3.6 ซึ่งมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ที่มีความถี่ที่ 3.4 ผลการเปรียบเทียบเรื่องลักษณะการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาพบว่า พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มใช้เรียงจากมากไปน้อยได้แก่

กลวิธีปัญญา กลวิธีทดแทนและกลวิธีกำกับการเปรียบเทียบลักษณะการใช้กลวิธีพบว่า ผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใช้กลวิธีปัญญาความถี่ที่ 4.5 สูงกว่าผู้เรียนที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ที่มีความถี่ที่ 3.7 กลวิธีที่ทั้งสองกลุ่มใช้ในระดับความถี่เท่ากันได้แก่ กลวิธีกำกับการทดแทน มีความถี่ที่ 3.5 ผู้เรียนที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ใช้กลวิธีกำกับการมีความถี่ที่ 3.1 มากกว่าผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

อรรถพล คำเขียน (2549) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศชาวไทยและชาวเวียดนาม มีจุดประสงค์ในการศึกษาปัจจัยด้านเพศ แรงจูงใจ และประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของชาวไทยและชาวเวียดนาม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1- 2 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศชาวเวียดนามและชาวไทย ได้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาไทย 84 คนแบ่งเป็นชาย 26 คน หญิง 58 คนและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาเวียดนาม 52 คน แบ่งเป็นชาย 24 คน หญิง 28 คน รวมทั้งสิ้น 136 คนเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา Strategy Inventory for Language Learning Version ของ อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) และแบบวัดภูมิหลัง ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาไทย ใช้กลวิธีกำกับการชดเชยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.67 รองลงมาได้แก่ กลวิธีปริชาน กลวิธีอภิปริชาน กลวิธีสังคม กลวิธีจิตวิสัยและกลวิธีความจำตามลำดับ สำหรับนักศึกษาเวียดนามใช้กลวิธีกำกับการชดเชยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.59 รองลงมาได้แก่ กลวิธีสังคม กลวิธีอภิปริชาน กลวิธีจิตวิสัย กลวิธีปริชาน และกลวิธีความจำตามลำดับ นักศึกษาชาวเวียดนามและชาวไทยใช้กลวิธีกำกับการชดเชยมากที่สุด 3.59 และ 3.62 ตามลำดับและใช้กลวิธีความจำน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยที่ 3.07 และ 2.75 ตามลำดับ นักศึกษาไทยนิยมใช้พจนานุกรม ใช้การเดาความหมาย ใช้การเดาจากบริบทและใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันแทน ขณะที่นักศึกษาเวียดนามใช้การให้กำลังใจตนเองและการตั้งใจฟังเมื่อผู้พูดกำลังพูด ผลการศึกษาด้านปัจจัยพบว่าแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามากที่สุด รองลงมาได้แก่ประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษและเพศของผู้เรียนตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเพศระหว่างนักศึกษาไทยและเวียดนามพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายใช้กลวิธีปริชานสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ส่วนนักศึกษาเพศหญิงชาวเวียดนามใช้กลวิธีกำกับการและกลวิธีกำกับการทางสังคมมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านแรงจูงใจพบว่านักศึกษาชาวไทยที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาสูงใช้กลวิธีกำกับการมากที่สุด ในขณะที่นักศึกษาชาวเวียดนามที่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาสูงใช้กลวิธีอภิปริชานมากที่สุด ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษาชาวไทยที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษใช้กลวิธีปริชานและอภิปริชานมากที่สุด ขณะที่นักศึกษาชาวเวียดนามที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษใช้กลวิธีกำกับการมากที่สุด

แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2553) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานได้จำนวนทั้งสิ้น 337

คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 ของ อ็อกซ์ฟอร์ด ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทั้งสองชั้นปี ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.02 กลวิธีการที่ใช้เรียงจากมากไปน้อยได้แก่ กลวิธีการทดแทน กลวิธีอภิปราย กลวิธีการจำ กลวิธีปริชาน กลวิธีการอารมณ์และกลวิธีการสังคม ผลการศึกษาปัจจัยด้านเพศ ต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา พบว่าเพศหญิงมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามากกว่าเพศชาย กลวิธีที่เพศหญิงใช้มากที่สุดได้แก่ กลวิธีอภิปราย กลวิธีที่ใช้น้อยที่สุด ได้แก่ กลวิธีการจำ ผลการศึกษาปัจจัยด้านชั้นปีต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลวิธีอภิปราย ในขณะที่ใช้กลวิธีการจำเพิ่มขึ้น

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

เจรามิและบัคคู (Gerami; & Baighlou. 2011) ศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนชาวอิหร่านที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ โดยสุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่เรียนเอกการสอนภาษาอังกฤษและเอกการแปล จำนวน 200 คนแบ่งเป็นชาย 73 คนและหญิง 127 คนใช้ผลคะแนน TOEFL ที่มีระดับคะแนนสามระดับ ได้แก่ ระดับสูง กลางและต่ำ การศึกษาครั้งนี้เลือกพิจารณาจากเฉพาะผู้ที่ได้คะแนนในระดับสูงและกลาง โดยจัดผู้ที่ได้คะแนนระดับสูงให้อยู่ในกลุ่มตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คนและผู้ที่ได้คะแนนระดับกลางจัดอยู่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ประสบความสำเร็จได้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา 100 คน ศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยใช้แบบวัดกลวิธีการเรียนภาษา Strategy Inventory of Language Learning Version 7.0 ของอ็อกซ์ฟอร์ด ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาเรียงระดับความถี่จากมากไปน้อยดังนี้ กลวิธีอภิปราย กลวิธีการทดแทน กลวิธีทางสังคม กลวิธีการจำ กลวิธีปริชานและกลวิธีทางอารมณ์ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาเรียงตามระดับความถี่จากมากไปน้อยดังนี้ กลวิธีปริชาน กลวิธีการทดแทน กลวิธีการจำ กลวิธีอภิปราย กลวิธีทางสังคมและกลวิธีทางอารมณ์ ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษใช้กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาหลากหลายและมีความถี่มากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ประสบ กลวิธีที่ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ใช้มากที่สุด ได้แก่ กลวิธีอภิปราย

เซนฮุย และ ฟูลาน (Zhenhui; & Fulan. 2011) ศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาเอกแตกต่างกันจากการเขียนไดอารี่ภาษาจีน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัยทางใต้ของประเทศจีนจากทั้งหมด 8 สาขาวิชา และเป็นนักศึกษาที่ผ่านการสอบวัดผลภาษาอังกฤษ College English Test (CET) ระดับคะแนนอยู่ที่ Band 4 หรือประมาณ 60% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่าๆกัน กลุ่มแรกเป็นนักศึกษาที่มีสาขาวิชาด้านสังคมวิทยา ได้แก่ วิชาเอกต่อไปนี้ ภาษาจีนการศึกษา การเมือง

และบริหาร กลุ่มที่สองเป็นนักศึกษาที่มีสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์ ได้แก่ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี และคอมพิวเตอร์ ให้กลุ่มตัวอย่างเขียนไดอารี่บรรยายกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้เพื่อการแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน พร้อมให้เหตุผล วิธีการและความถี่ในการใช้เป็นเวลา 4 สัปดาห์จัดการข้อมูลโดยอ่านและบันทึกลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ที่กลุ่มตัวอย่างได้อธิบาย พร้อมชื่อ สาขาวิชาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ เช่น การฝึกฟัง การฝึกอ่านซ้ำๆ แบ่งลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้ตามแนวคิดของสเตมเพิล (Stemple. 1989) และคำนวณหาความถี่ วิเคราะห์และอธิบายข้อมูลหาความสัมพันธ์ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับปัจจัยด้านสาขาวิชาตามแนวคิดของ บิ๊ก (Biggs. 1993) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาเอกที่แตกต่างกันใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่คล้ายคลึงกัน นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาด้านสังคมวิทยาใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามากกว่ากลุ่มสาขาวิชาเอกด้านวิทยาศาสตร์ตัวอย่างกลวิธีการเรียนรู้ เช่น การอ่านล่วงหน้า การอ่านดังๆ การจดบันทึก การอ่านทบทวน เป็นต้นกลุ่มนักศึกษาวิชาด้านวิทยาศาสตร์ ใช้กลวิธีที่มีแนวโน้มไปในด้านตรรกะและความเชื่อมโยงมากกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาด้านสังคมวิทยา ปัจจัยเรื่องอาชีพที่สนใจส่งผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ โครงสร้างการศึกษาของภาควิชาด้านสังคมวิทยาเอื้อให้นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาด้านสังคมวิทยามีเวลาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อหาหลักการเลือกวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษา ระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันและเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ บทนี้ประกอบด้วยรายละเอียดในเรื่อง การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย ขอบเขตขั้นตอนในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล โดย ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 สถิติในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษาที่ ค.ศ. 2015 สำนัก วิทยาการจัดการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ที่มีผลคะแนน IELTS ตั้งแต่ระดับที่ 4 – 8.5 ทั้งหมด 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม โดยอิง เกณฑ์ของสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย คือ ผู้ที่ได้คะแนน IELTS ต่ำกว่า 6 จัดเป็นผู้ที่มีผล ภาษาอังกฤษต่ำกว่าที่สถาบันกำหนดและจะต้องเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมและสอบภาษาอังกฤษ ใหม่ให้ผ่านเพื่อสำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้จัดกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนน IELTS ต่ำกว่า 6 ให้อยู่ใน กลุ่มผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำและได้ตัดกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนน IELTS 6 – 6.5 ออก เนื่องจากต้องการเห็นความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ได้คะแนนสูงและต่ำอย่างชัดเจน โดยมี รายละเอียดการแบ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีผล IELTS ในช่วง 7 – 8.5 เป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง จำนวน 40 คนและนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มี ผล IELTS ในช่วง 4 – 5.5 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ จำนวน 40 คน

ผลคะแนน IELTS ของกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษดังนี้ ระดับ 4 หมายถึง มีความสามารถในการสื่อสารจำกัด เฉพาะเรื่องที่ตนเองคุ้นเคย มีปัญหา เรื่องการสื่อสาร การเข้าใจและการแสดงออกทางความคิด และไม่สามารถใช้ภาษาที่ซับซ้อนได้

ระดับ 5 หมายถึง สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษา บางส่วนและเข้าใจความหมายโดยรวมเกือบทุกสถานการณ์ มีข้อผิดพลาดบ่อยๆแต่สามารถสื่อสาร ในระดับพื้นฐานในเรื่องที่ตนถนัดได้ดี

ระดับ 6 หมายถึง มีความสามารถทางภาษาในระดับการใช้งานได้ สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีข้อผิดพลาดและความไม่เหมาะสมในการใช้ภาษาบ้าง แต่สามารถสื่อสารและเข้าใจภาษาที่ซับซ้อนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่คุ้นเคย

ระดับ 7 หมายถึง สามารถใช้ภาษาได้ดี แต่มีความผิดพลาดและเข้าใจผิดในบางโอกาส แต่โดยทั่วไปสามารถใช้ภาษาในระดับที่ซับซ้อนได้ดี มีความเข้าใจและสามารถให้เหตุผลได้ดี

ระดับ 8 หมายถึง สามารถใช้ภาษาได้ดีมาก ใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว อาจมีข้อผิดพลาดหรือความไม่เหมาะสมบ้างบางครั้งในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย สามารถอภิปราย อธิบายปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างมีเหตุผล

ระดับ 9 หมายถึง สามารถใช้ภาษาได้อย่างดีเลิศ สามารถใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสม ถูกต้อง แม่นยำและมีความเข้าใจในตัวภาษาได้อย่างดีเยี่ยม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 เป็นแบบวัดสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ของ รีเบคก้า อ็อกซ์ฟอร์ด Rebecca L. Oxford ปี ค.ศ. 1989 เป็นแบบวัดประเมินค่าด้วยตนเองมีทั้งหมด 50 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับได้แก่

ระดับ 5 ใช้บ่อย (Always or almost always true of me)

ระดับ 4 ใช้ค่อนข้างบ่อย (Generally true of me)

ระดับ 3 ใช้บ้าง (Somewhat true of me)

ระดับ 2 ไม่ค่อยใช้ (Generally not true of me)

ระดับ 1 ไม่เคยใช้เลย (Never or almost Never true of me)

ตาราง 1 ความหมายของระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา (Oxford. 1989)

ช่วงความถี่	ความหมาย	ระดับความถี่
4.5 – 5.0	ใช้บ่อย (Always or Almost Used)	สูง
3.5 – 4.4	ใช้ค่อนข้างบ่อย (Generally Used)	สูง
2.5 – 3.4	ใช้บ้าง (Somewhat Used)	ปานกลาง
1.5 – 2.4	ไม่บ่อยใช้ (Generally Not Used)	ต่ำ
1.0 – 1.4	ไม่เคยใช้เลย (Never or Almost Never Used)	ต่ำ

ผู้วิจัยนำข้อคำถามจากแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของอีออกซ์ฟอร์ด Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 และนำมาสร้างแบบวัดออนไลน์โดยใช้แอปพลิเคชัน Google Form เพื่อเก็บข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 สถิติในการวิจัย

3.3.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	หมายถึง	มัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
	x	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
	n	หมายถึง	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	$\sum x$	หมายถึง	ผลรวมคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

3.3.2 การแจกแจงความถี่ (Frequency Distributions) คือการทำข้อมูลดิบที่รวบรวมมาได้ จัดหมวดหมู่ให้เป็นระเบียบ โดยเรียงข้อมูลจากมากไปหาน้อยหรือจากน้อยไปหามาก เพื่อหาคะแนนที่เกิดขึ้นในแต่ละกลุ่มหรือช่วงคะแนนโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. รวบรวมรายชื่อศึกษาระดับปริญญาโทที่มีคะแนน IELTS ระดับ 4 – 8.5
2. ขอความร่วมมือให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาผ่าน Google Form
3. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ อภิปรายและสรุปผล

3.5 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้ มาจัดแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ได้แก่ผู้ที่มีคะแนน IELTS ในช่วง 7 – 8.5 จำนวน 40 คน และ กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ได้แก่ ผู้ที่มีคะแนน IELTS ในช่วง 4 - 5.5 จำนวน 40 คน

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และพิจารณาค่าเฉลี่ยตามแนวคิดการแปลความหมายระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของ อีออกซ์ฟอร์ด

3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันโดยใช้ Strategy Inventory for Language Learning version 7.0 ของ อ็อกซ์ฟอร์ดและทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 ประเภท โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาต่างกัน

4.3 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีผลคะแนน IELTS ซึ่งเป็นแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ 4 ทักษะได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียนและทักษะการพูด โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนในระดับ 4 – 8.5 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นสองกลุ่มได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ได้แก่ ผู้ที่มีคะแนน IELTS ในช่วง 7 – 8.5 จำนวน 40 คนและกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ได้แก่ ผู้ที่มีคะแนน IELTS ในช่วง 4 – 5.5 จำนวน 40 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 2 การแบ่งกลุ่มตัวอย่างผู้มีความสามารถทางภาษาสูงและต่ำ

กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษสูง	จำนวน/ คน	กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษต่ำ	จำนวน/ คน
IELTS 8.5	10	IELTS 5.5	10
IELTS 8.0	10	IELTS 5.0	10
IELTS 7.5	10	IELTS 4.5	10
IELTS 7.0	10	IELTS: 4.0	10
รวม	40	รวม	40

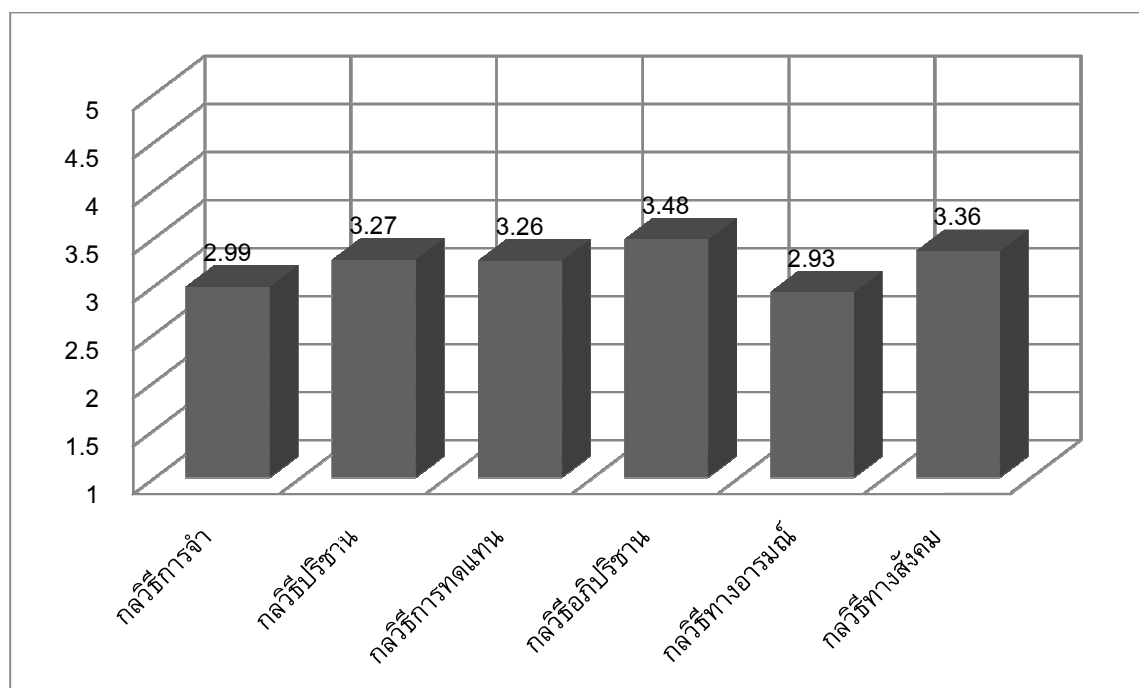
4.2 การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน โดยอ้างอิงตามประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของ อ็อกซ์ฟอร์ด ทั้ง 6 ประเภท ได้แก่ กลวิธีการจำ กลวิธีปริชาน กลวิธีการทดแทน กลวิธีการอภิปริชาน กลวิธีการอารมณ์และกลวิธีการสังคม แสดงให้เห็นถึงระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ตาราง 3 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยรวมของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน

ลำดับ	ประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)	ความถี่
1	กลวิธีอภิปริชาน	3.48	0.45	ปานกลาง
2	กลวิธีทางสังคม	3.36	0.39	ปานกลาง
3	กลวิธีปริชาน	3.27	0.42	ปานกลาง
4	กลวิธีการทดแทน	3.26	0.56	ปานกลาง
5	กลวิธีการจำ	2.99	0.64	ปานกลาง
6	กลวิธีทางอารมณ์	2.93	0.64	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.21	0.55	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.21 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.55 จัดอยู่ในระดับความถี่ปานกลาง กลวิธีที่ใช้มากที่สุดได้แก่ กลวิธีอภิปริชานที่ค่าเฉลี่ย 3.48 กลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดได้แก่ กลวิธีทางอารมณ์ที่ค่าเฉลี่ย 2.93

ภาพประกอบ 1 การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน

จากตาราง 3 และภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นระดับความถี่และค่าเฉลี่ยรวมในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 ประเภทของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน จากข้อมูลพบว่านักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในแต่ละกลวิธี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.93 – 3.48 และมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.21 ซึ่งตามการแปลความหมายของ อ็อกซ์ฟอร์ดถือว่าเป็นการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่ปานกลาง (อ้างอิง ตาราง 1, หน้า 24) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้มากที่สุดได้แก่ กลวิธีอภิปริชานที่ค่าเฉลี่ย 3.48 ตามด้วยกลวิธีทางสังคมค่าเฉลี่ย 3.36 กลวิธีปริชานค่าเฉลี่ย 3.27 กลวิธีทดแทนค่าเฉลี่ย 3.26 กลวิธีการจำค่าเฉลี่ย 2.99 และกลวิธีทางอารมณ์ค่าเฉลี่ย 2.93 ตามลำดับ

จากตารางและภาพประกอบข้างต้นแสดงให้เห็นข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในความถี่ระดับปานกลางทั้ง 6 กลวิธี หากพิจารณาข้อมูลที่ได้จากตัวแบบสอบถามพบว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแต่ละข้อมีความถี่แตกต่างกันออกไป ซึ่งเป็นข้อมูลที่น่าสนใจ นอกจากนี้ข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยรวมไม่ได้แสดงให้เห็นลักษณะการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาและไม่แสดงให้เห็นว่าใช้กลวิธีข้อไหนมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงสนใจและได้นำเสนอลักษณะการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาผ่านข้อคำถาม โดยเลือกแสดงข้อมูลกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันใช้ในระดับความถี่สูงและต่ำดังนี้

ตาราง 4 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ
ต่างกันใช้ในระดับความถี่สูง (ความถี่ระหว่าง 3.50 – 5.00)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1	38	อภิปราย	ตระหนักถึงพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของตนเอง	4.10
2	45	สังคม	ขอร้องให้ผู้พูดพูดให้ช้าลงหรือพูดซ้ำเมื่อไม่เข้าใจ	4.05
3	32	อภิปราย	ฟังอย่างตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ	4.00
4	15	ปริชาน	ดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์เป็นภาษาอังกฤษ	3.90
5	25	ทดแทน	ใช้ท่าทางแทนเมื่อนึกศัพท์ที่ไม่ออกระหว่างการสนทนา	3.85
6	29	ทดแทน	เมื่อนึกศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออกจะใช้วลีหรือคำที่มี ความหมายเดียวกับคำที่ต้องการสื่อ	3.85
7	1	จำ	คิดถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วและสิ่งใหม่ ที่เรียนในภาษาอังกฤษ	3.75
8	11	ปริชาน	พยายามพูดหรือเลียนแบบการสนทนาให้เหมือนเจ้าของ ภาษา	3.75
9	12	ปริชาน	ฝึกฝนการออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.75
10	33	อภิปราย	หาวิธีการเพื่อให้เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น	3.70
11	4	จำ	จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่โดยจินตนาการถึง เหตุการณ์ที่อาจจะต้องใช้คำศัพท์นั้นๆ	3.65
12	31	อภิปราย	เรียนรู้จากข้อผิดพลาดและใช้ข้อผิดพลาดนั้นพัฒนาการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	3.65
13	39	อารมณ์	พยายามผ่อนคลายเมื่อรู้สึกกลัวการใช้ภาษาอังกฤษ	3.65
14	50	สังคม	พยายามเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป้าหมาย	3.65
15	30	อภิปราย	พยายามหาทางใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด	3.60
16	9	จำ	ใช้การจำตำแหน่งที่พบในบทเรียน บนกระดานหรือ สัญลักษณ์เพื่อช่วยในการจำศัพท์หรือวลีใหม่	3.55
17	40	อารมณ์	กระตุ้นให้ตนเองพูดภาษาอังกฤษแม้ว่ากลัวที่จะพูดผิด	3.55
18	10	ปริชาน	พูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่หลายๆครั้ง	3.50
19	20	ปริชาน	หารูปแบบภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง	3.50

ข้อ* หมายถึง เลขที่ข้อคำถามในแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

ประเภท* หมายถึง ประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันใช้ในระดับความถี่สูง จากข้อคำถามทั้งหมด 50 ข้อ กลุ่มตัวอย่างเลือก 19 ข้อในระดับความถี่สูง จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน เลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ครอบคลุมทั้ง 6 กลวิธี จากข้อคำถามทั้ง 19 ข้อ จัดเป็นกลวิธีอภิปราย 5 ข้อ กลวิธีปริชาน 5 ข้อ กลวิธีการจำ 3 ข้อ กลวิธีทบทวน กลวิธีทางสังคมและกลวิธีทางอารมณ์ กลวิธีละ 2 ข้อ จากข้อคำถามแสดงให้เห็นลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในระดับความถี่สูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 38 คือ การตระหนักถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง เป็นกลวิธีอภิปราย มีค่าเฉลี่ยที่ 4.10

ตาราง 5 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันใช้ในระดับความถี่ต่ำ (ความถี่ระหว่าง 1.00 – 2.40)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1	43	อารมณ์	เขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้อาษาลงในไดอารี่	1.70
2	6	จำ	ใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	1.95
3	17	ปริชาน	เขียนรายงาน จดหมาย ข้อความ โน้ตย่อเป็นภาษาอังกฤษ	2.25
4	26	ทบทวน	สร้างคำใหม่ขึ้นมาแทน เมื่อไม่รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง	2.25
5	5	จำ	ใช้เสียงสัมผัสเพื่อช่วยในการจำศัพท์.	2.30
6	8	จำ	ทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ	2.40
7	23	ปริชาน	เขียนสรุปความที่ได้ยินได้ฟังหรือได้อ่านมาเป็นภาษาอังกฤษ	2.45

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันใช้ในระดับความถี่ต่ำ จากข้อคำถามทั้งหมด 50 ข้อ กลุ่มตัวอย่างเลือก 7 ข้อในระดับความถี่ต่ำ เป็นกลวิธีจำ 3 ข้อ กลวิธีปริชาน 2 ข้อ กลวิธีทบทวน และกลวิธีทางอารมณ์กลวิธีละ 1 ข้อ ซึ่งไม่พบกลวิธีอภิปรายและกลวิธีทางสังคมในระดับความถี่ต่ำ โดยเรียงข้อมูลจากระดับความถี่ต่ำสุด ลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในระดับความถี่ต่ำสุด

ได้แก่ ข้อที่ 43 คือ การเขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาลงในไดอารี่ เป็นกลวิธีทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 1.70

4.3 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำ

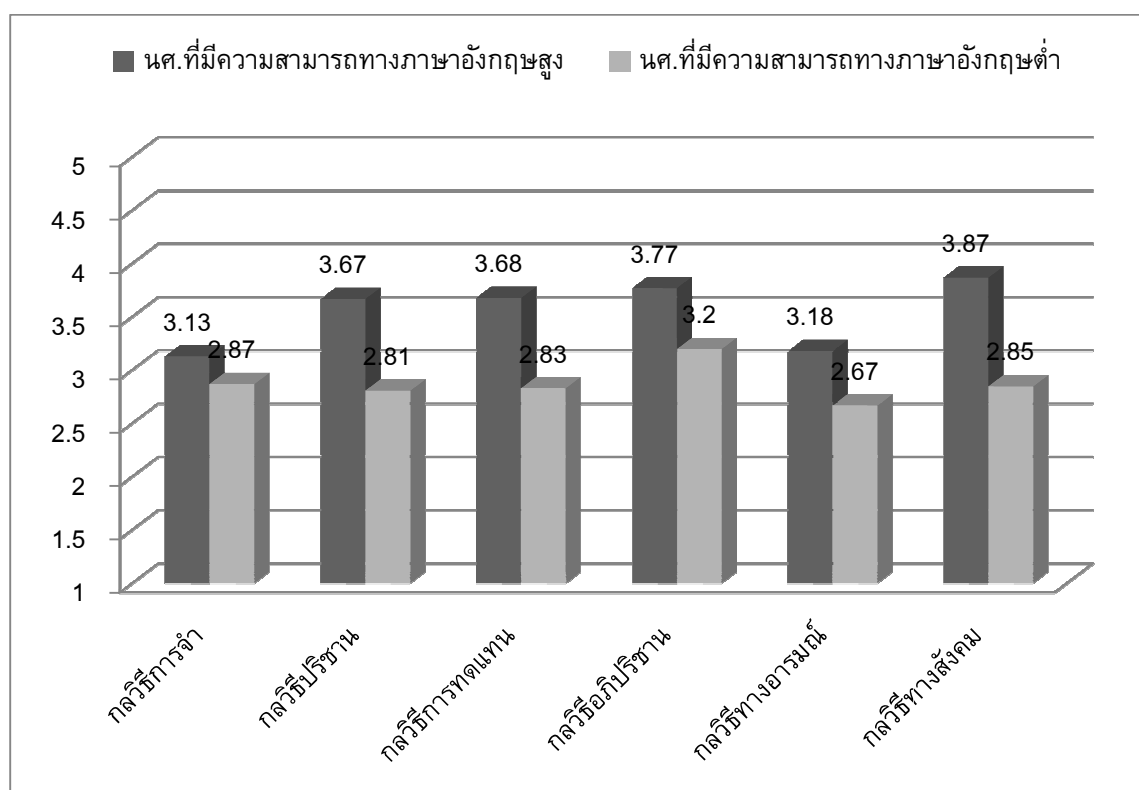
จุดมุ่งหมายอีกข้อของการวิจัยครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ผู้วิจัยได้แสดงข้อมูลโดยเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของกลุ่มนักศึกษาสองกลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง คือ ผู้ที่มีผล IELTS 7 – 8.5 จำนวน 40 คน และกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ คือ ผู้ที่มีผล IELTS 4 – 5.5 จำนวน 40 คน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 6 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

ประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษา	นศ.ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง (IELTS: 7 – 8.5)			นศ.ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ (IELTS: 4 – 5.5)		
	อันดับ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ความถี่	อันดับ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ความถี่
กลวิธีการจำ	6	3.13	ปานกลาง	2	2.87	ปานกลาง
กลวิธีปริชาน	4	3.67	สูง	5	2.81	ปานกลาง
กลวิธีการทดแทน	3	3.68	สูง	4	2.83	ปานกลาง
กลวิธีอภิปริชาน	2	3.77	สูง	1	3.20	ปานกลาง
กลวิธีทางอารมณ์	5	3.18	ปานกลาง	6	2.67	ปานกลาง
กลวิธีทางสังคม	1	3.87	สูง	3	2.85	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.55	สูง		2.87	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ พบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง มีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมที่ 3.55 จัดอยู่ในระดับความถี่สูง กลวิธีที่นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้ในระดับความถี่สูงได้แก่ กลวิธีทางสังคมค่าเฉลี่ย 3.87 กลวิธีอภิปริชานค่าเฉลี่ย 3.77 กลวิธีการทดแทนค่าเฉลี่ย 3.68 และกลวิธีปริชานค่าเฉลี่ย 3.67 กลวิธีที่ใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่ กลวิธีทางอารมณ์ค่าเฉลี่ย 3.18 และกลวิธีการจำค่าเฉลี่ย 3.13 ขณะที่นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

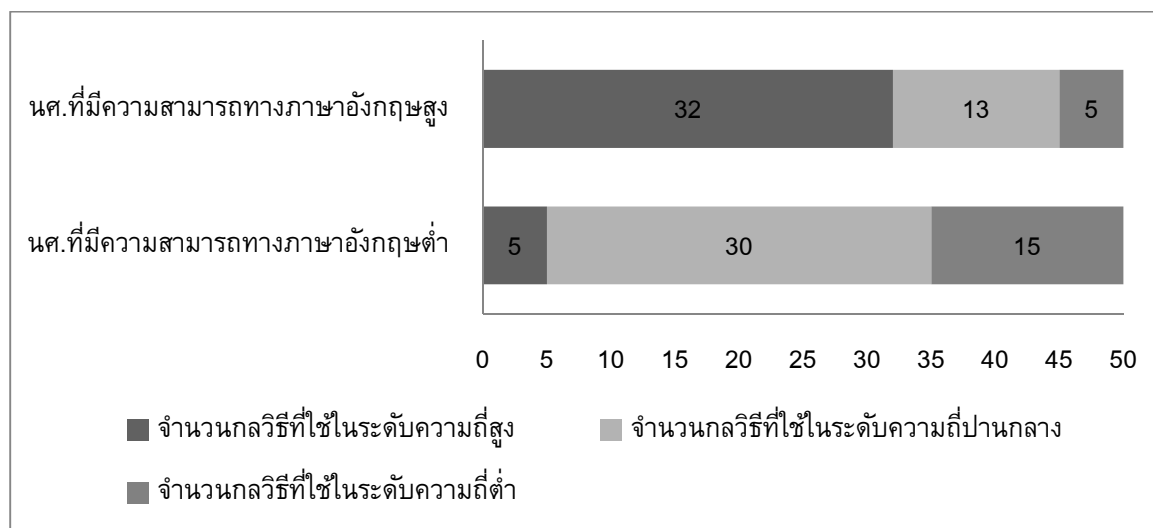
โดยรวมที่ 2.87 คือ อยู่ในระดับความถี่ปานกลางและมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแต่ละกลวิธีในระดับความถี่ปานกลางทั้งหมด กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้มากที่สุดได้แก่ กลวิธีอภิปราย ค่าเฉลี่ย 3.20 รองลงมาได้แก่ กลวิธีการจำค่าเฉลี่ย 2.87 กลวิธีทางสังคมค่าเฉลี่ย 2.85 กลวิธีการทดแทนค่าเฉลี่ย 2.83 กลวิธีปริชานค่าเฉลี่ย 2.81 และกลวิธีทางอารมณ์ค่าเฉลี่ย 2.67 จากข้อมูลสรุปได้ว่านักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่สูงกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ เพื่อให้เห็นข้อมูลชัดเจนมากขึ้นผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลตามภาพประกอบ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 กลวิธีสูงกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ซึ่งเห็นได้ว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 กลวิธีสูงกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ กลวิธีที่ใช้แตกต่างกันอย่างชัดเจน ได้แก่ กลวิธีทางสังคมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.87 ขณะที่นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ มีค่าเฉลี่ย 2.85

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามระดับจำนวนการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำดังนี้

ภาพประกอบ 3 เปรียบเทียบจำนวนการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

จากภาพประกอบ 3 จากข้อคำถาม 50 ข้อแสดงให้เห็นว่านักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่สูงจำนวน 32 ข้อ ระดับความถี่ปานกลางจำนวน 13 ข้อและระดับความถี่ต่ำจำนวน 5 ข้อ ในขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่อยู่ในระดับความถี่สูง 5 ข้อ ระดับความถี่ปานกลาง 30 ข้อและระดับความถี่ต่ำ 15 ข้อ

ตาราง 7 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้ในระดับความถี่สูง (ความถี่ระหว่าง 3.50 – 5.00)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)
1	29	ทดแทน	เมื่อนึกศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออกจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนกันแทน	4.60
2	32	อภิปราย	ฟังอย่างตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ	4.50

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3	38	อภิปราย	ตระหนักถึงพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของตนเอง	4.40
4	45	สังคม	ขอร้องให้ผู้พูดพูดให้ช้าลงหรือพูดซ้ำเมื่อไม่เข้าใจ	4.30
5	50	สังคม	พยายามเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป้าหมาย	4.30
6	1	จำ	คิดถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วและสิ่งใหม่ ที่เรียนในภาษาอังกฤษ	4.20
7	4	จำ	จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่โดยจินตนาการถึง เหตุการณ์ที่อาจจะต้องใช้คำศัพท์นั้นๆ	4.20
8	14	ปริชาน	เป็นผู้เริ่มบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ	4.20
9	31	อภิปราย	เรียนรู้จากข้อผิดพลาดและใช้ข้อผิดพลาดนั้นพัฒนาการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	4.20
10	33	อภิปราย	หาวิธีการเพื่อให้เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น	4.20
11	11	ปริชาน	พยายามพูดหรือเลียนแบบการสนทนาให้เหมือนเจ้าของ ภาษา	4.10
12	12	ปริชาน	ฝึกฝนการออกเสียงภาษาอังกฤษ	4.10
13	15	ปริชาน	ดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์เป็นภาษาอังกฤษ	4.10
14	27	ทดแทน	อ่านภาษาอังกฤษโดยไม่แปลหาความหมายทุกคำ	4.10
15	49	สังคม	ถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	4.10
16	18	ปริชาน	อ่านภาษาอังกฤษอย่างคร่าว ๆ ก่อนการอ่านอย่างละเอียด อีกครั้ง	4.00
17	39	อารมณ์	พยายามผ่อนคลายเมื่อรู้สึกกลัวการใช้ภาษาอังกฤษ	4.00
18	9	จำ	ใช้การจำตำแหน่งที่พบในบทเรียน บนกระดานหรือ สัญลักษณ์เพื่อช่วยในการจำศัพท์หรือวลีใหม่	3.90
19	20	ปริชาน	หารูปแบบภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง	3.90
20	24	ทดแทน	ใช้การเดาเมื่อเจอศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย	3.90
21	25	ทดแทน	ใช้ท่าทางแทนเมื่อนึกศัพท์ไม่ออกระหว่างการสนทนา	3.90
22	22	ปริชาน	พยายามไม่แปลศัพท์ภาษาอังกฤษแบบคำต่อคำ	3.80
23	30	อภิปราย	พยายามหาทางใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด	3.80
24	40	อารมณ์	กระตุ้นให้ตนเองพูดภาษาอังกฤษแม้ว่ากลัวที่จะพูดผิด	3.80

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
25	44	อารมณ์	เล่าให้ผู้อื่นฟังถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.80
26	19	ปริชาน	หาคำศัพท์ที่ใกล้เคียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ที่ได้เรียนเป็นภาษาของตนเอง	3.70
27	21	ปริชาน	ทำความเข้าใจศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการแยกออกเป็นส่วนๆเพื่อให้ตนเองเข้าใจ	3.70
28	2	จำ	ใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในประโยคต่างๆ เพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	3.60
29	10	ปริชาน	พูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษซ้ำๆหลายๆครั้ง	3.60
30	48	สังคม	ขอความช่วยเหลือจากผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษ	3.60
31	3	จำ	เชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่กับภาพหรือรูปคำนั้นๆเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	3.50
32	46	สังคม	ขอให้ผู้ใช้ภาษาอังกฤษแก้ไขให้เมื่อพูดผิด	3.50

จากตาราง 7 แสดงกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้ในระดับความถี่สูง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ในระดับความถี่สูงมีทั้งสิ้น 32 ข้อ โดยใน 32 ข้อ ประกอบด้วยกลวิธีปริชาน 10 ข้อ กลวิธีอภิปริชานและกลวิธีทางสังคม ประเภทละ 5 ข้อ กลวิธีการจำและกลวิธีการทดแทนประเภทละ 4 ข้อ และกลวิธีทางอารมณ์ 3 ข้อ ลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในระดับความถี่สูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 29 คือ เมื่อผู้เรียนนึกศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออกจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนกันแทน เป็นกลวิธีการทดแทนมีค่าเฉลี่ยที่ 4.60

ตาราง 8 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง
ใช้ในระดับความถี่ต่ำ (ความถี่ระหว่าง 1.00 – 2.40)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1	43	อารมณ์	เขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาลงในไดอารี่	1.70
2	6	จำ	ใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	1.80
3	7	จำ	ใช้การแสดงท่าทางประกอบเพื่อช่วยในการจดจำศัพท์	2.10
4	26	ทดแทน	สร้างคำใหม่ขึ้นมาแทน เมื่อไม่รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง	2.30
5	5	จำ	ใช้เสียงสัมผัสเพื่อช่วยในการจำศัพท์	2.40

จากตาราง 8 แสดงกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้ในระดับความถี่ต่ำ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่ต่ำมีทั้งสิ้น 5 ข้อ ประกอบด้วย กลวิธีการจำ 3 ข้อ กลวิธีการทดแทนและกลวิธีทางอารมณ์กลวิธีละ 1 ข้อ ไม่พบการใช้กลวิธีอภิปราย กลวิธีปริชานและกลวิธีทางสังคมในระดับความถี่ต่ำ ลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในระดับความถี่ต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 43 คือ การเขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาลงในไดอารี่ เป็นกลวิธีทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยที่ 1.70

ตาราง 9 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ
ใช้ในระดับความถี่สูง (ความถี่ระหว่าง 3.50 – 5.00)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1	25	ทดแทน	ใช้ท่าทางแทนเมื่อนึกศัพท์ไม่ออกระหว่างการสนทนา	3.80
2	38	อภิปราย	ตระหนักถึงพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง	3.80
3	45	สังคม	ขอร้องให้ผู้พูดพูดให้ช้าลงหรือพูดซ้ำเมื่อไม่เข้าใจ	3.80
4	15	ปริชาน	ดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์เป็นภาษาอังกฤษ	3.70
5	32	อภิปราย	ฟังอย่างตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ	3.50

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในระดับความถี่สูง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่สูงทั้งหมด 5 ข้อ โดยใน 5 ข้อ ประกอบด้วยกลวิธีอภิปราย 2 ข้อ กลวิธีการทดแทน กลวิธีทางสังคมและกลวิธีปริชานประเภทละ 1 ข้อ ลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในระดับความถี่สูงสุดมี 3 ข้อโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.80 ได้แก่ ข้อที่ 25 คือ ใช้ท่าทางแทนเมื่อนึกศัพท์ไม่ออกระหว่างการสนทนา เป็นกลวิธีการทดแทน ข้อที่ 38 คือ การตระหนักถึงพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองเป็นกลวิธีอภิปราย และข้อที่ 45 คือ การขอร้องให้ผู้พูดพูดให้ช้าลงหรือพูดซ้ำเมื่อไม่เข้าใจ เป็นกลวิธีทางอารมณ์

ตาราง 10 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในระดับความถี่ต่ำ (ความถี่ระหว่าง 1.00 – 2.40)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1	43	อารมณ์	เขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้อ่านในไดอารี่	1.70
2	27	ทดแทน	อ่านภาษาอังกฤษโดยไม่แปลหาความหมายทุกคำ	1.80
3	17	ปริชาน	เขียนรายงาน จดหมาย ข้อความ โน้ตย่อเป็นภาษาอังกฤษ	1.80
4	23	ปริชาน	เขียนสรุปความที่ได้ยินได้ฟังหรือได้อ่านมาเป็นภาษาอังกฤษ	2.00
5	49	สังคม	ถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	2.10
6	48	สังคม	ขอความช่วยเหลือจากผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษ	2.10
7	44	อารมณ์	เล่าให้ผู้อื่นฟังถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.10
8	16	ปริชาน	อ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง	2.10
9	6	จำ	ใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	2.10
10	26	ทดแทน	สร้างคำใหม่ขึ้นมาแทน เมื่อไม่รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง	2.20
11	5	จำ	ใช้เสียงสัมผัสเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	2.20
12	22	ปริชาน	พยายามไม่แปลศัพท์ภาษาอังกฤษแบบคำต่อคำ	2.30
13	14	ปริชาน	เป็นผู้เริ่มบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ	2.30

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
14	8	จำ	ทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ	2.30
15	34	อภิปราย	จัดตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาพอสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ	2.40

จากตาราง 10 แสดงกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้ในระดับความถี่ต่ำ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ในระดับความถี่ต่ำมีทั้งสิ้น 15 ข้อ โดยใน 15 ข้อ ประกอบด้วยกลวิธีปริชาน 5 ข้อ กลวิธีการจำ 3 ข้อ กลวิธีการทดแทน กลวิธีการสังคมและกลวิธีทางอารมณ์กลวิธีละ 2 ข้อ และกลวิธีอภิปราย 1 ข้อ ลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในระดับความถี่ต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 43 คือ การเขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาลงในไดอารี่ เป็นกลวิธีทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยที่ 1.70

จากการเปรียบเทียบลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ พบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 กลวิธีในระดับความถี่โดยเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำและเมื่อพิจารณาลักษณะการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาจากแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่หลากหลายกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันและเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ โดยมีขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษาที่ ค.ศ. 2015 สำนักวิทยาการจัดการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ที่มีผลคะแนน IELTS ตั้งแต่ระดับที่ 4 – 8.5 ทั้งหมด 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากนั้นเพื่อทำการเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำจึงแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง คือ ผู้ที่มีคะแนน IELTS ในช่วง 7 – 8.5 จำนวน 40 คน และ กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ คือ ผู้ที่มีคะแนน IELTS ในช่วง 4 – 5.5 จำนวน 40 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 ของ รีเบคก้า อ็อกซ์ฟอร์ด ปี ค.ศ. 1989

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อคำถามจากแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของอีออร์คฟอร์ด Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 มาสร้างแบบวัดออนไลน์โดยใช้แอปพลิเคชัน Google Form เพื่อเก็บข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้สูตรสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่และค่าเฉลี่ยเลขคณิต

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. จากข้อมูลพบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง จากข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 ประเภท พบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่ปานกลางทั้ง 6 กลวิธี กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้มากที่สุดได้แก่ กลวิธีอภิปราย (ค่าเฉลี่ย 3.48) รองลงมาได้แก่ กลวิธีทางสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.36) กลวิธีปริชาน (ค่าเฉลี่ย 3.27) กลวิธีการทดแทน (ค่าเฉลี่ย 3.26) กลวิธีการจำ (ค่าเฉลี่ย 2.99) และกลวิธีทางอารมณ์ (ค่าเฉลี่ย 2.93) เมื่อวิเคราะห์การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาจากจำนวนแบบสอบถาม พบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาต่างกันใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่จัดอยู่ในระดับความถี่สูง 19 ข้อ ระดับความถี่ปานกลาง 24 ข้อ ระดับความถี่ต่ำ 7 ข้อ

2. ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ พบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่โดยเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ขณะที่นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่โดยเฉลี่ยปานกลาง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 ประเภทพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีทางสังคม กลวิธีอภิปราย กลวิธีการทดแทนและกลวิธีการปริชานในระดับความถี่สูงที่ค่าเฉลี่ย 3.87 3.77 3.68 และ 3.67 ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีทั้ง 6 ประเภทในระดับความถี่ปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาจากข้อคำถามทั้ง 50 ข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับสูงถึง 32 ข้อและใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่ต่ำเพียง 5 ข้อ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่สูงเพียง 5 ข้อและใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่ต่ำ 15 ข้อ

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับ โดยลำดับแรกจะอภิปรายการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน ลำดับที่สองอภิปรายการเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

1. กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 กลวิธีในระดับความถี่ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.21 กลวิธีที่ใช้มากที่สุดได้แก่ กลวิธีอภิปราย ตามด้วยกลวิธีทางสังคม กลวิธีปริชาน กลวิธีการทดแทน กลวิธีการจำและกลวิธีทางอารมณ์ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นริสา ชีรบุญคุณ (2548) ที่พบว่า นักศึกษาระดับมหาบัณฑิตวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เลือกใช้กลวิธีอภิปรายมากที่สุด จากข้อมูลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่านักศึกษาระดับปริญญาโทส่วนใหญ่มีความตระหนักถึงความรู้ความสามารถและพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาของตนเอง โดยเลือกใช้กลวิธีอภิปราย เช่น มีการวางแผน ตั้งเป้าหมาย บริหารจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษา การประเมินตนเอง เป็นต้น ซึ่งกลวิธีอภิปรายเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนภาษาที่ดีหรือผู้เรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่เลือกใช้มากที่สุด (O'Malley and Chamot. 1990) และกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ผ่านการคัดเลือกมาแล้ว ซึ่งอาจสามารถกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถโดยทั่วไปรวมถึงความสามารถด้านภาษาดีกว่านักศึกษาหรือนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาวเอเชียที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทที่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียซึ่งเป็นสถาบันนานาชาติ ซึ่งสภาพแวดล้อมในการเรียนบังคับให้ใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาจะต้องใช้กลวิธีการอภิปรายเพื่อให้สามารถเรียนรู้ภาษาได้เข้าใจมากขึ้น เช่น การตั้งใจฟัง การตั้งเป้าหมายในการเรียน การหาโอกาสในการสื่อสาร การฝึกฝนภาษาเป้าหมาย เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Liu. 2004) ที่พบว่านักศึกษาชาวเอเชียส่วนใหญ่เลือกใช้กลวิธีอภิปรายและกลวิธีการทดแทนมากกว่ากลวิธีอื่นๆ

2. กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ

จากการศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ พบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 กลวิธีในระดับความถี่โดยเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Green and Oxford. 1995) ที่ว่าระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์หรือความสำเร็จในการเรียนรู้

ภาษาของผู้เรียน โดยผู้เรียนที่มีสัมฤทธิ์ทางภาษาสูงจะใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่และหลากหลายกว่าผู้เรียนที่มีสัมฤทธิ์ทางภาษาต่ำกว่า นอกจากนี้ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับความถี่สูง 4 กลวิธีได้แก่ กลวิธีทางสังคมค่าเฉลี่ย 3.87 กลวิธีอภิปรายค่าเฉลี่ย 3.77 กลวิธีการทดแทนค่าเฉลี่ย 3.68 และกลวิธีปริชานค่าเฉลี่ย 3.67 และพบว่าใช้ 2 กลวิธีในระดับปานกลาง ได้แก่ กลวิธีทางอารมณ์ค่าเฉลี่ย 3.18 และกลวิธีการจำค่าเฉลี่ย 3.13 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Wharton. 2000) ศึกษา นักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาฝรั่งเศสในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลวิจัยพบว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาสูงใช้กลวิธีทางสังคมมากที่สุด ตามด้วยกลวิธีการทดแทน กลวิธีอภิปราย กลวิธีปริชาน กลวิธีการจำและกลวิธีทางอารมณ์ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีผล IELTS สูงแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถและความเชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษสูง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำกว่า ทำให้นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงมั่นใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษและหาโอกาสในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนและเจ้าของภาษาอยู่เสมอ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสองภาษา อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทและสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียซึ่งเป็นสถาบันนานาชาติ ทำให้นักศึกษาตัวอย่างมีโอกาสในการสื่อสารกับอาจารย์หรือเพื่อนร่วมชั้นชาวต่างประเทศโดยตลอด

ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์ผู้สอนควรเพิ่มบทบาทโดยการให้คำแนะนำถึงความสำคัญและประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนบางคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ไม่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาต่ำ เป็นผู้ที่ต้องการคำแนะนำหรือความช่วยเหลือในด้านนี้เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวอาจไม่ทราบถึงลักษณะหรือความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ที่เป็นกลวิธีที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนภาษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนใช้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากและหากผู้เรียนนำกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไปปฏิบัติ ก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาที่ดียิ่งขึ้นได้ ซึ่งอย่างน้อยที่สุดควรให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษได้ทราบว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาสูง ใช้กลวิธีการรู้ภาษาอะไรบ้าง

2. หลักสูตรการเรียนการสอนและสื่อการสอน ควรเพิ่มเกร็ดความรู้เรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษาให้เหมาะสมกับความหลากหลายของผู้เรียน ควรเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน ควรมีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ กล้าแสดงออกและไม่กลัวที่จะใช้ความรู้ความสามารถทางภาษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1.งานวิจัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากระดับการศึกษาอื่นและควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้นเพื่อลดความคลาดเคลื่อนของผลการศึกษาและเพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนกับปัจจัยด้านอื่นที่อาจส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. งานวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในรูปแบบอื่น เช่น การใช้ไดอารี่ การสำรวจ การสัมภาษณ์ หรือใช้เครื่องมือควบคู่กันเพื่อเพิ่มคุณภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่งานวิจัย
3. งานวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยด้านอื่น เช่น เปรียบเทียบตามหลักภูมิศาสตร์ เช่น การเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวตะวันออกและชาวตะวันตก เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- นฤมล โคตรสมบัติ. (2546). *กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นริสา ธีรบุญคุณ. (2548). *กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นุสรณ์มัตตชูกิ. (2551). *การศึกษากลวิธีการจำ กลวิธีปัญญาและกลวิธีทดแทน ในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรพรพรรณ ม.รัตนพล. (2541). *การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (สาขาศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- แพรวพรรณ พริ้งพร้อม. (2553). *การศึกษากการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อรรถพล คำเขียน. (2549). *กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาไทยกับเวียดนาม*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Chamot, A.U. (1996). *The Cognitive Academic Language Learning Approach (CALLA): A Model for Linguistically Diverse Classrooms*. The Elementary School Journal. 96(3): (259-276)
- Cohen, A.D. (1996). *Second Language Learning and Use Strategies: Clarifying the Issues*. (Online). Available: <http://www.carla.umn.edu/about/profies/CohenPapers/SBIclarify.pdf>. Retrieved November, 2014.
- Cohen, A.D. (2003). *The Learner's Side of Foreign Language Learning: Where do styles, strategies, and tasks meet?*. IRAL. 41(4): (279-291)

- Cohen, A.D.; & Dornyei, Z. (2002). Focus on the Language Learning: Motivation, Styles, and Strategies, in N. Schmitt. *An Introduction to Applied Linguistics*. London: Arnold, (170=190)
- Dornyei, Z. (2001). *Motivational Strategies in the Language Classroom*. NY: Cambridge University Press.
- Ehrman, M; & Oxford, R. (1989). *Effects of Sex Differences, Career Choice, and Psychological Type on Adult Language Learning Strategies*. *The Modern Language Journal*, 73(1): (1-13)
- Ehrman, M.E; & Oxford, R. (1990). *Adults Language Learning Styles and Strategies in an Intensive Training Setting*. *The Modern Language Journal*. 74(3): (311-325)
- Gardner, R.C. (1985). *Social Psychology of Second Language Learning: The Role of Attitude and Motivation*. Baltimore, MC: Edward Arnold.
- Gerami, Mohammad Hossein; & Baighlou, Shiva Madani Ghareh. (2011). *Language Learning Strategies Used by Successful and Unsuccessful Iranian EFL Students*. Retrieved November, 2014, from <http://www.sciencedirect.com>
- Grainger, P.R. (1997). *Language Learning Strategies for Learners of Japanese: Investigating Ethnicity*. *Foreign Language Annals* 30(3): (378-385)
- Green, J.M. and Oxford, R. (1995). *A Closer Look at Learning Strategies, L2 Proficiency, and Gender*. *TESOL Quarterly*, 29(2): (261-297).
- Griffiths, C. (2001). *Language-Learning Strategies: Theory and Perception*. *ELT Journal*, 55(3): (247-254)
- Griffiths, C. (2003). *Pattern of Language Learning Strategy Use*. (Online). Available: <http://www.ling.lancs.ac.uk/staff/florencia/slarg/sum/griffiths03doc>. Retrieved November, 2014.
- Kantaridou, Z. (2004). *Motivation and Involvement in Learning English for Academic Purposes*. Unpublished PhD Thesis. Department of Theoretical and Applied Linguistics, School of English, Aristotle University of Thessaloniki.
- Lan, R.; & Oxford, R. (2003). *Language Learning Strategy Profiles of Elementary School Students in Taiwan*. *IRAL*, 41: (339-379)
- Lee, K. (2003). *The Relationship of School Year, Sex and Proficiency on the use of Learning Strategies in Learning English*. *Asian EFL Journal*, 5. (4): (1-36)

- Liu, D. (2004). *EFL Proficiency, Gender and Language Learning Strategy Use Among a Group of Chinese Technological Institute English Major*. ARECLS E-Journal, 1(A5): (1-15).
- Nyikos, M.; & Oxford. R. (1993). *A Factor Analytic Study of Language Learning Strategy Use*. Modern Language Journal. 7: (11-22)
- O'Malley, J.M.; & Chamot, A.U. (1990). *Learning Strategies in Second Language Acquisition*. New York: Press Syndicate of University of Cambridge.
- Oxford, R. (1989). *Use of Language Learning Strategies: A Synthesis of Studies with Implications for Strategy Training*. System 17(2): (235-247).
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know*. New York: Newbury House Publisher.
- Oxford, R.; & Ehrman, M. (1995). *Adults' Language Learning strategies in an Intensive Foreign Language Program in the United States*. System, 23: (359-386)
- Peacock, M. (2001). *Language Learning Strategies and EAP Proficiency: Teacher View Students Views and Test Results*. Research Perspective on English for Academic Purposes: Cambridge University Press.
- Peacock, M.; & Ho, B. (2003). *Student Language Learning Strategies Across Eight disciplines*. International Journal of Applied Linguistics, 13(2): (179-200)
- Politzer, R. (1983). *An Exploratory Study of Self-Reported Language Learning Behaviors and Their Relation to Achievement*. Studies in Second Language Acquisition 6: (54-65)
- Psaltou-Joycey, A.; & Gavriilidou, Z. (2008). *Foreign Language Learning Strategy Profiles of University Students in Greece*. Journal of Applied Linguistics, 2008: (25).
- Purdie, N.; & Oliver, R. (1999). *Language Learning Strategies used by Bilingual School Aged Children*, System 27: (375-388)
- Rao, Zhenhui; & Liu, Fulan. (2010). *Effect of Academic Major on Students' Use of Language Learning Strategies: A Diary Study in a Chinese Context*. The Language Learning Journal. 2011(39): (43-55). Retrieved November, 2014, from <http://dx.doi.org/10.1080/09571731003653565>
- Rubin, J. (1975). *What the Good Language Learner Can Teach Us*. TESOL Quarterly. 9: (41-51)
- Rubin, J. (1987). *Learner Strategies: Theoretical Assumptions, Research History and Typology*. New Jersey: Prentice Hall: (15-30)

- Wharton, G. (1991). *Language Learning Strategy Use of Bilingual Foreign Language Learners in Singapore*. *Language Learning*, 55(2): (203-243)
- .Yang, N.D. (1999). *The Relationship between EFL Learners' Beliefs and Learning Strategy Use*. *System* 27: (515-535)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ดัดแปลงจากแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ของ
รีเบคก้า อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1989) Strategy Inventory of Language Learning (SILL)
Version 7.0 (ESL/EFL)

Background Questionnaire

Name: _____

Age: _____

Sex: _____

Nationality: _____

Mother tongue: _____

How long have you been studying English? _____

Strategy Inventory of Language Learning (SILL)

Version 7.0 (ESL/EFL)

© R. Oxford, 1989

Directions

This form of the STRATEGY INVENTORY FOR LANGUAGE LEARNING (SILL) is for students of English as a second or foreign language. On the following pages, you will find statements that related to learning language. On the separate worksheet, write the response (1, 2, 3, 4 or 5) that tells **HOW TRUE OF YOU THE STATEMENT IS**.

Never or almost never true of me

Usually not true of me

Somewhat true of me

Usually true of me

Always or almost always true of me

NEVER OR ALMOST NEVER TRUE OF ME means that the statement is very rarely true of you.

USUALLY NOT TRUE OF ME means that the statement is true less than half the time.

SOMEWHAT TRUE OF ME means that the statement is true of you about half the time.

USUALLY TRUE OF ME means that the statement is true more than half the time.

ALWAYS OR ALMOST ALWAYS TRUE OF ME means that the statement is true of you almost always.

Answer in terms of how well the statement describes YOU. Do not answer how you think you should be, or what other people do. There is no right or wrong answers to these statements. Put your answers on the separate Worksheet. Please make no marks on the items. Work as quickly as you can without being careless. This usually takes about 20-30 minutes to complete.

Strategy Inventory for Language Learning

Version 7.0 (ESL/EFL)

© R. Oxford, 1989

Never or almost never true of me

Usually not true of me

Somewhat true of me

Usually true of me

Always or almost always true of me

(Write answers on Worksheet)

Part A

1. I think of relationships between what I already know and new things I learn in English.
2. I use new English words in a sentence so I can remember them.
3. I connect the sound of a new English word and an image or picture of the word to help remember the word.
4. I remember a new English word by making a mental picture of a situation in which the word might be used.
5. I use rhymes to remember new English words.
6. I use flashcards to remember new English words.
7. I physically act out new English words.
8. I review English lessons often.
9. I remember new English words or phrases by remembering their location on the page, on the board, or on a street sign.

Part B

10. I say or write new English words several times.
11. I try to talk like native English speaker.
12. I practice the sounds of English.
13. I use the English words I know in different ways.
14. I start conversations in English.
15. I watch English language TV shows spoken in English or go to movies spoken in English.
16. I read for pleasure in English

17. I write notes, messages, letters, or reports in English.
18. I first skim an English passage (read over the passage quickly) then go back and read carefully.
19. I look for words in my own language that are similar to new words in English.
20. I try to find patterns in English.
21. I find the meaning of an English word by dividing it into parts that I understand.
22. I try not to translate word-for-word.
23. I make summaries of information that I hear or read in English.

Part C

24. To understand unfamiliar English words, I make guesses.
25. When I can't think of a word during a conversation in English, I use gestures.
26. I make up new words if I do not know the right ones in English.
27. I read English without looking up every new word.
28. I try to guess what the other person will say next in English.
29. If I can't think of an English word, I use a word or phrase that means the same thing.

Part D

30. I try to find as many ways as I can to use my English.
31. I notice my English mistakes and use that information to help me do better.
32. I pay attention when someone is speaking English.
33. I try to find out how to be a better learner of English.
34. I plan my schedule so I will have enough time to study English.
35. I look for people I can talk to in English.
36. I look for opportunities to read as much as possible in English.
37. I have clear goals for improving my English skills.
38. I think about my progress in learning English.

Part E

39. I try to relax whenever I feel afraid of using English.
40. I encourage myself to speak English even when I am afraid of making a mistake.
41. I give myself a reward or treat when I do well in English.
42. I notice if I am tense or nervous when I am studying or using English.
43. I write down my feelings in a language learning diary.
44. I talk to someone else about how I feel when I am learning English.

Part F

- 45. If I do not understand something in English, I ask the other person to slow down or say it again.
- 46. I ask English speaker to correct me when I talk.
- 47. I practice English with other students.
- 48. I ask for help form English speakers.
- 49. I ask questions in English.
- 50. I try to learn about the culture of English speakers.

ภาคผนวก ข

Google Form ตัดแปลงจากแบบวัดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ของ รีเบคก้า อ็อกซ์ฟอร์ด
(Oxford. 1989) **Strategy Inventory of Language Learning (SILL) Version 7.0 (ESL/EFL)**

Strategy Inventory for Language Learning (SILL)

This form is for students of English as a second or foreign language. Please write the response (1,2,3,4 or 5).

1. Never or almost never true of me
2. Usually not true of me
3. Somewhat true of me
4. Usually true of me
5. Always or almost true of me

Answer in terms of how well the statement describes YOU. Do not answer how you think you should be, or what other people do. There are no right or wrong answers to these statements. Work as quickly as you can without being careless.

***Required**

Nationality *

IELTS Score *

How long have you been studying English *

Gender

- ☐ Male
☐ Female

Age

1. I think of relationships between what I already know and new things I learn in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

2. I use new English words in a sentence so I can remember them. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

3. I connect the sound of a new English word and an image or picture of the word to help remember the word. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

4. I remember a new English word by making a mental picture of a situation in which the word might be used. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

5. I use rhymes to remember new English words. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

6. I use flashcards to remember new English words. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

7. I physically act out new English words. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

8. I review English lessons often. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

9. I remember new English words or phrases by remembering their location on the page, on the board, or on a street sign. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

10. I say or write new English words several times. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

11. I try to talk like native English speakers. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

12. I practice the sounds of English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

13. I use the English words I know in different ways. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

14. I start conversations in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

15. I watch English language TV shows spoken in English or go to movies spoken in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

16. I read for pleasure in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

17. I write notes, messages, letters, or reports in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

18. I first skim an English passage (read over the passage quickly) then go back and read carefully. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

19. I look for words in my own language that are similar to new words in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

20. I try to find patterns in English *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

21. I find the meaning of an English word by dividing it into parts that I understand. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

22. I try not to translate word-for-word. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

23. I make summaries of information that I hear or read in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

24. To understand unfamiliar English words, I make guesses. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

25. When I can't think of a word during a conversation in English, I use gestures. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

26. I make up new words if I do not know the right ones in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

27. I read English without looking up every new word. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

28. I try to guess what the other person will say next in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

29. If I can't think of an English word, I use a word or phrase that means the same thing. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

30. I try to find as many ways as I can to use my English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

31. I notice my English mistakes and use that information to help me do better. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

32. I pay attention when someone is speaking English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

33. I try to find out how to be a better learner of English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

34. I plan my schedule so I will have enough time to study English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

35. I look for people I can talk to in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

36. I look for opportunities to read as much as possible in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

37. I have clear goals for improving my English skills. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

38. I think about my progress in learning English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

39. I try to relax whenever I feel afraid of using English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

40. I encourage myself to speak English even when I am afraid of making a mistake. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

41. I give myself a reward or treat when I do well in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

42. I notice if I am tense or nervous when I am studying or using English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

43. I write down my feelings in a language learning diary. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

44. I talk to someone else about how I feel when I am learning English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

45. If I do not understand something in English, I ask the other person to slow down or say it again. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

46. I ask English speakers to correct me when I talk. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

47. I practice English with other students. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

48. I ask for help from English speakers. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

49. I ask questions in English. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

50. I try to learn about the culture of English speakers. *

1 2 3 4 5

Never/ Almost never true of me ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Always/ Almost always true of me

Submit

Never submit passwords through Google Forms.

100%: You made it.

ภาคผนวก ค
การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษต่างกัน

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน
ใช้ในระดับความถี่สูง (ความถี่ระหว่าง 3.50 – 5.00)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1	38	อภิปราย	ตระหนักถึงพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของตนเอง	4.10
2	45	สังคม	ขอร้องให้ผู้พูดพูดให้ช้าลงหรือพูดซ้ำเมื่อไม่เข้าใจ	4.05
3	32	อภิปราย	ฟังอย่างตั้งใจเมื่อมีผู้พูดภาษาอังกฤษ	4.00
4	15	ปริชาน	ดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์เป็นภาษาอังกฤษ	3.90
5	25	ทดแทน	ใช้ท่าทางแทนเมื่อนักศึกษาไม่ออกระหว่างการสนทนา	3.85
6	29	ทดแทน	เมื่อนักศึกษาภาษาอังกฤษไม่ออกจะใช้วลีหรือคำที่มีความหมาย เดียวกับคำที่ต้องการสื่อ	3.85
7	1	จำ	คิดถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วและสิ่งใหม่ที่เรียนใน ภาษาอังกฤษ	3.75
8	11	ปริชาน	พยายามพูดหรือเลียนแบบการสนทนาให้เหมือนเจ้าของภาษา	3.75
9	12	ปริชาน	ฝึกฝนการออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.75
10	33	อภิปราย	หาวิธีการเพื่อให้เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น	3.70
11	4	จำ	จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่โดยจินตนาการถึงเหตุการณ์ที่ อาจจะต้องใช้คำศัพท์นั้นๆ	3.65
12	31	อภิปราย	เรียนรู้จากข้อผิดพลาดและใช้ข้อผิดพลาดนั้นพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	3.65
13	39	อารมณ์	พยายามผ่อนคลายเมื่อรู้สึกกลัวการใช้ภาษาอังกฤษ	3.65
14	50	สังคม	พยายามเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป้าหมาย	3.65
15	30	อภิปราย	พยายามหาทางใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด	3.60
16	9	จำ	ใช้การจำตำแหน่งที่พบในบทเรียน บนกระดานหรือสัญลักษณ์เพื่อ ช่วยในการจำศัพท์หรือวลีใหม่	3.55
17	40	อารมณ์	กระตุ้นให้ตนเองพูดภาษาอังกฤษแม้ว่ากลัวที่จะพูดผิด	3.55
18	10	ปริชาน	พูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่หลายๆครั้ง	3.50
19	20	ปริชาน	หารูปแบบภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง	3.50

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันใช้
ในระดับความถี่ปานกลาง (ความถี่ระหว่าง 2.50 – 3.40)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
20	18	ปริชาน	อ่านภาษาอังกฤษอย่างคร่าว ๆ ก่อนอ่านอย่างละเอียดอีกครั้ง	3.45
21	19	ปริชาน	หาศัพท์ภาษาแม่ที่ใกล้เคียงกับศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ที่เรียน	3.45
22	24	ทดแทน	ใช้การเดาเมื่อเจอศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย	3.45
23	3	จำ	เชื่อมโยงเสียงของศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่กับภาพหรือรูปคำนั้น ๆ เพื่อ ช่วยในการจดจำศัพท์	3.40
24	2	จำ	ใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษในประโยคต่าง ๆ เพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	3.35
25	35	อภิปริชาน	พยายามหาคนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยได้	3.35
26	14	ปริชาน	เป็นผู้เริ่มบทสนทนาภาษาอังกฤษก่อน	3.25
27	21	ปริชาน	แยกศัพท์ภาษาอังกฤษออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้ตนเองเข้าใจ ความหมาย	3.25
28	37	อภิปริชาน	มีจุดมุ่งหมายชัดเจนในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	3.25
29	46	สังคม	ขอให้ผู้พูดภาษาอังกฤษแก้ไขให้เมื่อพูดผิด	3.25
30	47	สังคม	ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	3.25
31	28	ทดแทน	คาดเดาว่าคู่สนทนาจะพูดอะไรต่อไปเป็นภาษาอังกฤษ	3.20
32	36	อภิปริชาน	หาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	3.15
33	13	ปริชาน	ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนรู้มาในบริบทต่าง ๆ	3.10
34	49	สังคม	ถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	3.10
35	22	ปริชาน	พยายามไม่แปลศัพท์ภาษาอังกฤษแบบคำต่อคำ	3.05
36	42	อารมณ์	สังเกตตนเองว่ารู้สึกเครียดหรือกังวลในขณะที่เรียนหรือใช้ ภาษาอังกฤษหรือไม่	2.95
37	44	อารมณ์	ระบายความรู้สึกที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟังถึง	2.95
38	27	ทดแทน	อ่านภาษาอังกฤษโดยไม่แปลหาความหมายทุกคำ	2.95
39	48	สังคม	ขอความช่วยเหลือจากผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษ	2.85
40	16	ปริชาน	อ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง	2.75
41	41	อารมณ์	ให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี	2.75
42	7	จำ	ใช้การแสดงท่าทางประกอบเพื่อช่วยในการจดจำศัพท์	2.55
43	34	อภิปริชาน	จัดตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาพอสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ	2.55

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน
ใช้ในระดับความถี่ต่ำ (ความถี่ระหว่าง 1.00 – 2.40)

ลำดับ	ข้อ*	ประเภท*	กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
44	23	ปริชาน	เขียนสรุปความที่ได้ยินได้ฟังหรือได้อ่านมาเป็นภาษาอังกฤษ	2.45
45	8	จำ	ทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ	2.40
46	5	จำ	ใช้เสียงสัมผัสเพื่อช่วยในการจำศัพท์.	2.30
47	17	ปริชาน	เขียนรายงาน จดหมาย ข้อความ โน้ตย่อเป็นภาษาอังกฤษ	2.25
48	26	ทดแทน	สร้างคำใหม่ขึ้นมาแทน เมื่อไม่รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง	2.25
49	6	จำ	ใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	1.95
50	43	อารมณ์	เขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้อาษาลงในไดอารี่	1.70

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล

อุษณีย์ นิ่มแดง

วันเดือนปีเกิด

9 สิงหาคม 2527

สถานที่เกิด

เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

90/17 หมู่ 7 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง

จังหวัดปทุมธานี 12120

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี

พ.ศ. 2558

การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม) สาขาภาษาศาสตร์การศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

